

BẢY THỜI ĐẠI HỘI THÁNH

...chúc tụng Đức Chúa Jêsus. Và với sự mong đợi tuyệt vời mà tôi mong đợi những đêm hầu việc này, tin rằng cách nào đó, trong cách nào đó, rằng Cha Thiên thượng của chúng ta sẽ mỉm cười ban những ơn phước của Ngài cho chúng ta. Và rất thường xuyên tôi có cơ hội để có những buổi nhóm này ở đây trong—trong nhà thờ, với nhóm, các bạn nhỏ, nhóm đó là những thành viên ở đây của hội thánh, và những khách viếng thăm, dĩ nhiên.

2 Và điều này đã không được thông báo. Đó chỉ là một buổi nhóm cầu nguyện tối thứ Tư thường lệ. Và tôi nói, “Có lẽ tối nay chúng ta sẽ biết liệu có quay trở lại không.” Và tôi nghĩ chúng tôi đã quyết định điều đó, có lẽ, và thông báo nó cho tuần tới, ồ, nó sẽ...Chúng ta không thể ngồi quá nhiều người ở đây.

3 Và những buổi nhóm kiểu này, nếu Đức Chúa Trời muốn, không hướng đến...Nó hướng đến Hội thánh, vì lợi ích của Hội thánh, nơi mà chúng ta cảm thấy rằng nó rất cần thiết vào lúc đó, ở mọi nơi, cũng vậy, cho sự gây dựng của Thân thể Đấng Christ. Và, bây giờ điều này, trong sự giảng dạy. Tôi đã có những buổi nhóm chữa lành trong tám năm, liên tục; và rồi, sự giảng dạy, nó sẽ là một điều gì đó mới mẻ.

4 Và tôi đang suy nghĩ, chiều nay, khi tôi mở Kinh Thánh, sau khi rất bận rộn suốt cả ngày. Tôi nghĩ, “Ồ, tôi đã nói với dân sự tôi sẽ dạy về *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, có lẽ, nếu Chúa muốn.” Tôi đã đọc, và chỉ có điều đó, thật hạnh phúc, khi tôi bắt đầu đọc nó. Và tôi nghĩ, “Ồ, mình có thể giải thích tất cả điều đó trong một đêm, trong một giờ.”

5 Vì vậy, tôi không biết Đức Thánh Linh sẽ yêu cầu chúng ta làm gì. Chúng ta, chúng ta không cố gắng thiết lập bất cứ điều gì. Chỉ là, “Nếu đó là ý muốn của Ngài, Chúa ôi,” đấy. Đó là điều tốt nhất. Và rồi, nếu đó là ý Chúa, tôi muốn dạy tối nay về các thời đại hội thánh, và tối mai về *Dấu Hiệu Của Con Thú*, và đêm kế tiếp về *Dấu Ấn Của Đức Chúa Trời*, và điều đó.

⁶ Và, rồi, thứ Bảy. Chao ôi, người anh em của chúng ta, người gác cổng, vừa nói với tôi, ngày hôm nay; ông nói, “Nếu họ có buổi tối thứ Bảy và sáng Chúa nhật, thường là, khi những người lạ đến giữa vòng chúng ta, tại sao, nhà thờ sẽ rất bận, và vân vân.”

⁷ Vì vậy họ đề nghị chỉ có thứ Tư, thứ Năm, và thứ Sáu, và sáng Chúa nhật, tối Chúa nhật. Và tôi nói, “Ồ, điều đó sẽ hoàn toàn ổn thôi, theo như tôi biết.”

⁸ Vậy thì chúng ta sẽ cố gắng, nếu Chúa muốn, có nó vào thứ Tư, thứ Năm, thứ Sáu, sáng Chúa nhật, và tối Chúa nhật. Và, có lẽ, tối Chúa nhật chúng ta có thể có một buổi lễ báp-têm, như người ta đã hỏi về việc chịu phép báp-têm rồi. Và vì vậy bây giờ...

⁹ Và chúng tôi sẽ cố gắng, mỗi đêm, để bắt đầu đúng giờ, lúc bảy giờ ba mươi. Và tôi sẽ, lên bục giảng lúc tám giờ, chúng ta nên ra khỏi đền tạm trước chín giờ ba mươi, ý Chúa. Vì vậy mà anh em... Tôi biết anh em làm việc, và chúng ta tôn trọng điều đó.

¹⁰ Và bây giờ những Sứ điệp nhỏ này từ Sách Khải huyền được nhằm vào Hội thánh. Và tôi ước mong mọi người sẽ ghi nhớ điều này trong tâm trí, rằng chúng không hướng về tôn giáo của bất kỳ ai, hay động cơ nào khác; chỉ thật sự, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi, với việc đọc và giải thích Lời Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó không thúc đẩy qua bất kỳ động cơ ích kỷ nào, hoặc nó không hướng về bất kỳ ai, bất kỳ cá nhân nào, hay giáo hội của bất kỳ ai, tôn giáo của bất kỳ ai.

¹¹ Và lý do mà tôi muốn dạy về sự khải thị này tại đền tạm ở đây, là hội thánh của chính tôi, ờ, tôi thật sự cảm thấy như đang ở nhà. Và—và tôi chỉ, anh em biết đấy, hầu như cho những con chiên của tôi ăn loại thức ăn mà tôi nghĩ chúng cần, anh em biết đấy. Một số nông...

¹² Người ta, đôi khi họ phải cho một ít muối vào khi cỏ—cỏ—cỏ linh lăng bị mốc một chút, anh em biết đấy. Nó có thể làm hại chiên nếu anh em không làm vậy. Vì vậy, thỉnh thoảng, khi cỏ linh lăng hơi bị mốc quanh nhà thờ, và—và những sự khác biệt nhỏ nảy sinh, vì vậy tôi nghĩ một chút muối, hầu như, mang lại một hương vị, anh em không nghĩ vậy sao? Nó hầu như giữ cho họ khỏi bị đau ốm.

13 Vì vậy bây giờ chúng ta cầu nguyện rằng—rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta trong những nỗ lực này. Và bao nhiêu...? Chỉ cảm thấy, giống như đàn ông và phụ nữ, giống như chúng ta, Tôi muốn xem xét điều đó, tối mai, về, “Dấu hiệu của con thú là gì?” Có rất nhiều điều về nó trong Kinh Thánh. “Ai có nó? Và ai sẽ nhận nó?”

14 Và rồi, kế tiếp, sẽ đến lúc mà điều đó sẽ xảy ra. Và tôi không biết, nó có thể là bây giờ. Chúng ta sẽ nhìn và thấy, vâng, rằng, sẽ chỉ có hai hạng người trên trái đất, và một hạng người sẽ bị đóng dấu với ma quỷ, và hạng người kia mang dấu ấn của Đức Chúa Trời. Và tôi nghĩ, rằng nếu chúng ta đang ở gần thời điểm đó, tốt hơn chúng ta nên nhìn chung quanh, tìm thấy điều đó là gì, bởi vì chắc chắn nó sẽ không đến như điều gì đó to lớn vĩ đại nào đó. Kinh Thánh nói nó sẽ lên vào quá dễ dàng, rằng, “Nó sẽ lừa dối chính người được chọn nếu có thể được.” Vì vậy chúng ta sẽ cố gắng, nếu Đức Chúa Trời muốn, để nghiên cứu nó, tối mai. Bây giờ, đó chỉ là điều tốt nhất của tôi...

15 Bây giờ, hãy mang theo Kinh Thánh của anh em, và bút chì và giấy của anh em, mà anh em muốn ghi xuống những lời Kinh Thánh. Và, anh em thật sự không nghĩ điều đó hoàn toàn đúng, hãy viết cho tôi một ghi chú nhỏ và đưa nó vào tối hôm sau.

16 Tôi nhớ đã ở lại một năm sáu tháng trong Sách Khải huyền này, trong—trong đền tạm ở đây. Đó là điều tôi thích, trong—trong sự giảng dạy. Tôi chỉ thích giảng dạy.Ồ, chao ôi! Tôi—tôi—tôi—tôi nghĩ điều đó thật tuyệt vời. Nó đưa ra cơ sở, và giải quyết nan đề hội thánh.

17 Và, trong sự giảng dạy, bây giờ, có một số người là những thầy giảng. Họ có thể lấy ra Lời, bằng sự hà hơi, và gieo rắc Nó ra ngoài đó trong các nơi. Đó là sự tưới nước cho những Hạt giống mà thầy giáo đã dạy. Thấy không? Bây giờ, anh em phải cho một ít Hạt giống vào, trước tiên, và sau đó tưới nước cho Nó. Và sự tưới nước đến từ sự giảng dạy về Lời.

18 Có một sự khác biệt lớn, rộng lớn giữa một người dạy và một thầy giảng. Thấy không? Đó là hai ân tứ khác nhau của Thánh Linh, hoàn toàn, hai ân tứ khác nhau. Và tôi khiêm tốn nói điều này, nhưng, tôi cũng không một ân tứ này trong hai điều đó.

¹⁹ Nhưng ân tứ của tôi, như thường lệ, là cầu nguyện cho người đau. Đó là những gì Chúa đã kêu gọi tôi làm. Và rồi, trong thời gian này, nó mang lại sự thư giãn trong tâm trí tôi, để nghiên cứu về điều gì đó khác biệt, không có những buổi nhóm chữa lành Thiên liêng; chỉ—chỉ giảng dạy Lời. Và, ồ, chúng ta đang làm khá tốt ở đây. Chúng ta...Tôi nhớ, anh em đã gắn bó với tôi trong một thời gian dài, khoảng mười hai năm ở đây, về điều đó.

²⁰ Và tôi thường nói với...Không có ý nó chỉ là trò đùa, nhưng, sự giảng dạy thật thô, tôi nói, “Nó giống như một người đi đến bàn và ăn bánh ngô và đậu.” Bây giờ, điều đó tốt cho anh em, nhưng thỉnh thoảng anh em cảm thấy mệt mỏi về điều đó, rằng anh em có thể có điều gì đó ở bên cạnh, một ít kem và bánh ngọt, thỉnh thoảng, để nó cân bằng chế độ ăn uống. Nhưng những thứ tốt đẹp thời xưa sẽ gắn bó với anh em khá tốt, và, ít nhất, nó mang lại cho anh em sự khởi đầu nào đó.

²¹ Bây giờ, trong điều này, với niềm tin khiêm tốn của tôi rằng chúng ta đang sống trong những ngày kết thúc của lịch sử thế giới. Tôi muốn làm cho điều đó thật rõ ràng. Bây giờ, tôi có thể sai. Tôi không biết. Không ai khác biết. Chúa Jêsus phán, “Ngay cả các Thiên sứ trên Trời cũng không biết.” Ngài không biết, chính Ngài. Ngài phán, “Điều đó chỉ bởi Cha, là Đấng Mà duy nhất biết.” Nhưng chắc chắn và xác thực rằng Ngài đang trở lại. Và tôi thật sự không thể thấy bất cứ điều gì khác còn lại ngoài sự...Sự đến của Chúa.

²² Khi, tôi nhìn và thấy, đất nước bị tan vỡ. Tôi thấy nền chính trị bị đổ vỡ. Tôi thấy những gia đình tan vỡ. Tôi thấy hội thánh đã tan vỡ. Tôi...Không có gì khác có thể sửa đổi nó, ngoài Đức Chúa Trời, chỉ thế thôi, bởi vì họ không có gì khác. Đạo đức của dân tộc bị suy sụp. Và các đảng phái chính trị bị phá vỡ; nơi mà chúng ta đã tin cậy rất nhiều vào nền chính trị của mình; chúng bị phá vỡ.

²³ Và một người vĩ đại nào đó ở nước Anh, cách đây không lâu, đã nói, “Ồ, nền dân chủ là—tất cả đều là những cánh buồm và không có neo.” Điều đó nói, “Sẽ đến lúc họ sẽ ở trên những bục ngoài đường phố, vận động tranh cử.” Ồ, điều đó đúng. Nhưng ông đã không nghĩ về Nhà của các Chúa yêu dấu của chính mình,

nó cũng có nhiều cánh buồm và không có mỏ neo như thế nào. Nó cũng bay đi.

24 Và mọi vương quốc của thế gian này sẽ bị tan vỡ. Chúa Jêsus Christ sẽ cai trị và trị vì. Vì vậy có:

Hi vọng tôi chỉ quyết neo luôn trong nơi
 Công nghĩa với Huyết Jêsus mà thôi;
 Khắp nơi chung quanh linh hồn tôi tan biến,
 Ngài là tất cả hy vọng và nơi tôi dựa nương.
 Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối;
 Mọi chỗ đứng khác là cát lún trôi.

25 Và, ồ, tôi ước gì bây giờ chúng ta đã bắt đầu trong một buổi nhóm giảng dạy kéo dài khoảng ba tháng, để anh em có thể đi vào Sách Khải huyền và gắn liền nó với Đa-ni-ên, Khải tượng vĩ đại.

26 Bao nhiêu người còn lại, trong bầy nhỏ ở đây, mà thường nhớ khi tôi có biểu đồ cũ ở đây? Tôi biết Anh Head đã có, và chúng ta đã có một số anh em ở đây khi tôi có biểu đồ cũ.

27 Bây giờ, Sách Khải huyền, Nó được tạo nên như thế nào. Và Đa-ni-ên gắn bó với Nó. Ê-sai gắn bó với Nó. Tất cả Cựu Ước gắn liền với Nó. Và Đó là Sách về sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ. Thấy không? Sách về Khải thị của Chúa Jêsus Christ.

28 Và rồi, trong đó, có Bảy Hội thánh, Bảy Tai vạ, Bảy Ấn, Bảy Tiếng Kèn. Bây giờ, một tiếng kèn tượng trưng cho chiến tranh; một ấn chứng, một sự mầu nhiệm bày ra-...mở ra; và một tai vạ là những gì theo sau mỗi cuộc chiến tranh.

29 Và bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, và với cuốn sách lịch sử, tôi có thể chứng minh với anh em rằng chúng ta đang sống ở Tiếng Kèn thứ Bảy, vì Tai vạ thứ Bảy, và Ấn thứ Bảy được mở ra, và Bát thứ Bảy được đổ ra.

30 Khi tiếng thứ sáu vang lên; chúng ta sẽ đi tiếp về điều đó, có lẽ, việc niêm phong, vào tối thứ Sáu. Khi Chiến tranh Thế giới thứ Nhất, tại sao, tiếng...Tiếng Kèn thứ Sáu đó vang lên theo, chính xác theo thời gian Đức Chúa Trời đã phán về nó. Chính xác, về mặt địa lý, theo sau ấn trước đó. Và khi sự mầu nhiệm được bày tỏ trong đó, cho phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; và—và dân

sự lúc đó, làm thế nào hội thánh đã không tiến lên; và những người đang tiến lên đã từ chối bước đi trong Sự Sáng, và quay trở lại. Và tai vạ đã được mở ra vào lúc đó, và tràn ra trên trái đất, là bệnh cúm, mà đã giết chết tất cả mọi người như nó đã làm, hàng ngàn lần hàng ngàn.

³¹ Và rồi đi xuống trong thời đại cuối cùng này, nơi chúng ta đang ở đây. Và chỉ đến và lắng nghe những gì Chúa phải phán về điều đó, trong Lời Ngài. Bây giờ, đó không phải là sự bịa đặt của tôi. Tôi chỉ đang đọc nó giống như một tờ báo, ngay từ Lời của Đức Chúa Trời. Vì vậy, Đây là sự mặc khải trực tiếp của Ngài cho Hội thánh, cho Hội thánh; sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ, cho Hội thánh.

³² Bây giờ, trước khi chúng ta nói với Ngài, hay nói về bản viết của Ngài, chúng ta hãy cúi đầu và thưa chuyện với Ngài chỉ một lát trong lời cầu nguyện.

³³ Lạy Cha Thiên thượng nhân từ của chúng con, khi chúng con cung kính cúi đầu tới bụi đất, từ nơi chúng con đã được lấy lên và sẽ trở lại ngày nào đó, nếu Ngài chậm trễ. Chúng con cúi đầu trong sự khiêm nhường, để cầu xin rằng Ngài sẽ ở gần chúng con, tối nay, để ban phước cho chúng con. Con có thể lật lại những trang Kinh Thánh này, nhưng không có người nào có thể mở Sách hay tháo các ấn của nó. Và có lời chép trong Đây, “Kẻ nào bốt ra khỏi Đây, thì sẽ bị lấy ra khỏi, phần của mình, trong Sách Sự Sống; và ai thêm vào Nó, những tai vạ của Đức Chúa Trời sẽ đổ ra trên người ấy.”

³⁴ Lạy Cha, nhận biết rằng, như những người nam và những người nữ phạm trần đang ngồi đây tối nay, biết rằng chúng con là một dân sự được trói buộc với cõi Đời đời, Đức Chúa Trời ôi, cầu xin Đức Thánh Linh đến, Tác Giả của Kinh Thánh này, và mở ra những trang này cho chúng con. Và xin cho đầy tớ hèn mọn, vô dụng của Ngài rao giảng như một người sắp chết cho những người sắp chết, như thể đây sẽ là buổi nhóm cuối cùng con từng có bên này của cõi Đời đời, đêm cuối cùng chúng con từng nhóm lại với nhau. Và xin cho mỗi một tín đồ bình thường hành động tối nay như thể đây là bài giảng cuối cùng mà họ từng nghe. Đức Chúa Trời ôi, xin cất đi mọi sự ngu xuẩn. Xin làm cho chúng con

chân thành, biết rằng chúng con phải trả lời trước sự Phán xét của Đức Chúa Trời, ngày nào đó. Và thái độ của chúng con đối với Ngài và Lời Ngài, bây giờ, sẽ quyết định cõi đến Đời đời của chúng con.

³⁵ Vì vậy, Cha ôi, với những tấm lòng run rẩy, chúng con đến với Ngài, và cầu xin. Xin để Đức Chúa Jêsus, trong hình thức của Đức Thánh Linh, lấy Lời Đức Chúa Trời, tối nay, và ban Nó cho mọi tấm lòng, như chúng con có nhu cầu. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

³⁶ Thật sự có vẻ hơi lạ đối với tôi, trong chốc lát bây giờ, trong việc cố gắng bắt đầu mở ra một đề tài để giảng dạy. Bởi vì, nó luôn luôn là về sự chữa lành Thiêng liêng trong vài năm qua, và rồi, hay là, không dựa trên lời tiên tri, không chút nào, và rồi—và rồi đi ngay vào hàng người cầu nguyện.

³⁷ Nhưng bây giờ, tối nay, chúng ta muốn đến với nền tảng của Sách mà chúng ta đang cầu xin Đức Chúa Trời mở ra cho chúng ta, đó là Sách về Sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ.

³⁸ Sách này được viết khoảng năm 96 sau s.c., theo các trước giả, và chính là Giảng là người được yêu.

³⁹ Và ông đã có khải tượng này trên đảo Bát-mô, một hòn đảo trong Biển Ê-giê, khoảng mười lăm dặm, hay gần như thế, xung quanh nó, trong chu vi, một nơi đá thật đầy rần, và vân vân, nơi mà quốc gia La-mã đã sử dụng nó như một Alcatraz, như chúng ta sẽ có nó ngày nay, một nơi lưu đày của những tội phạm mà chính quyền không thể kiểm soát.

⁴⁰ Và Sách này được viết bởi một trong những sứ đồ cuối cùng của Chúa Jêsus Christ chúng ta, được tin là người được yêu mà đã dựa trên ngực Ngài sau khi sống lại; và Ngài phán, “Điều đó sẽ can hệ gì với ngươi nếu người đó cứ ở cho đến khi Ta đến?” Giảng đã chết, như một người già. Mỗi một trong những người tử vì đạo đã đóng ấn lời chứng của họ bằng máu của chính họ.

⁴¹ Giảng, số phận của ông đã chịu đựng như thế này: Ông bị bắt, và bị đun sôi trong một thùng mỡ trong hai mươi bốn giờ, thùng mỡ sôi sùng sục, và không có sự tổn hại nào đến với ông. Và họ đưa ông lên hòn đảo, như người bình thường đã tin, như

một phù thủy, “Ông ta đã bỏ bùa mê dầu mỡ để nó không đốt cháy ông ta,” họ nói. Dĩ nhiên, đó là quyền năng của Đức Chúa Trời, làm điều đó. Anh em không thể đun sôi Đức Thánh Linh ra khỏi một người. Ồ! Vì vậy họ đã cố gắng đun sôi Điều đó ra khỏi ông, nhưng Đức Chúa Trời không cho phép điều đó. Và Ngài đã có một công tác để ông làm. Và cho đến khi Đức Chúa Trời đã hoàn tất với con người của Ngài, không có gì trên đời có thể quấy rầy người. Chỉ thế thôi.

⁴² Bây giờ, Giảng đã già, ông...họ được các sử gia kể lại, rằng ông đã được mang đến cho—đến với hội thánh, để giảng. Và ông đã quá già, điều duy nhất ông muốn nói, là, “Hỡi các con cái bé mọn, hãy yêu thương nhau.”

⁴³ Tôi nói với anh em, đó là một điều rất tốt để giảng. “Hỡi các con cái bé mọn, hãy yêu thương nhau.” Khi tôi già đi, trong chức vụ bây giờ, và của tôi...khoảng năm hai mươi mốt năm của tôi. Tôi nghĩ, suốt thời gian khi tôi hầu việc, rằng điều này...Tôi càng nghĩ về Chúa Jêsus, tôi càng bắt đầu thấy rằng chính tình yêu thương bao trùm toàn bộ sự việc. “Tình yêu của Đức Chúa Trời, tuôn đổ ra trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh.”

⁴⁴ Bây giờ chúng ta sẽ chỉ đọc một vài câu ở đây, để được...bắt đầu, và rồi chúng ta sẽ đi ngay vào sự giảng dạy của hội thánh. Và rồi cố gắng mang nó đến một nơi, nếu Chúa muốn, trong nhiều thì giờ này mà tôi có, để đưa nó đến chỗ mà chúng ta có thể đến nơi mà chúng ta có thể lấy ra, *Dấu Hiệu Của Con Thú*, cho tối mai.

⁴⁵ Bây giờ, điều này là dành cho hội thánh. Bây giờ, tôi sẽ cố gắng đưa ra, ít nhất, hội thánh Ê-phê-sô, hội thánh đầu tiên, và hội thánh cuối cùng mà chúng ta đang sống bây giờ, hội thánh của Lao-đi-xê bây giờ.

Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài, đặt tỏ cùng tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy đến; và Ngài đã sai thiên sứ của Ngài cho tôi tớ của Ngài là Giảng:

⁴⁶ Bây giờ, lời Kinh Thánh cho chúng ta một sự khởi đầu ở đây. Đó là, “Sự Khải thị...” Hay là, từ *sự khải thị* có nghĩa là “điều gì đó

mà được bày tỏ.” “Sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ,” được ban cho Giảng. Và một thiên sứ đã được sai đến để làm chứng, hay để tuyên bố về điều đó.

Và ông đã làm chứng về lời của Đức Chúa Trời, và về lời chứng của Chúa Jêsus Christ, và về những điều mà ông đã thấy.

Phước cho kẻ đọc,...

47 Bao nhiêu người muốn có một ơn phước? Thế thì, hãy đọc Nó. Đấy, “kẻ mà đọc.”

Phước cho người nào đọc, cùng nghe những kẻ nghe những lời của lời tiên tri, và giữ những điều mà đã được chép trong đó: vì thì giờ đã gần rồi.

48 Nói cách khác, không phải thì giờ đã gần lúc đó, nhưng, “Thì giờ đã gần, khi họ thấy Lời này được hoàn tất, khi sự Khải thị hoàn toàn.”

49 Khi Đức Chúa Trời khởi sự, giống như một họa sĩ đang vẽ một bức tranh về điều gì đó, Ngài bắt đầu điền vào các phần của Ngài. Bạn có thể bắt đầu thấy nó hình thành. Và khi anh em bắt đầu ở phần đầu tiên của Sách Khải huyền, anh em thấy Chúa Jêsus Christ bắt đầu đến trong bức tranh. Và cuối cùng của Nó, anh em thấy Ngài hoàn tất, ngồi với Hội thánh của Ngài, được vinh hiển; tất cả những ngày tội lỗi và rắc rối và cám dỗ đã qua rồi, và Đấng Christ đang ngồi với Hội thánh Ngài, trên các tầng Trời lớn.

50 Được rồi, câu thứ 4. Hãy lắng nghe. “Giảng với các hội thánh...” Bây giờ, đây là Giảng đang nói. Trước tiên, là Đức Chúa Trời đang giới thiệu sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ. Thứ hai:

Giảng gọi cho những...những hội thánh ở Châu Á: Nguyên xin ân điển cho anh em, và sự bình an, từ Đấng hiện có, và đã có, và còn đến; cùng từ nơi bảy Thần Linh ở trước mặt Đức Chúa Trời;

51 Ồ, nếu chúng ta chỉ có một cái bảng đen ở đây bây giờ, để vẽ ra, một chút, đấy, “bảy Thần Linh ở trước mặt Đức Chúa Trời;”

52 Bây giờ, để tiết kiệm một chút thời gian, và tin rằng tôi...biết rằng tôi sẽ không trích dẫn sai bất cứ điều gì, vì không điều gì

trên đời. Và nếu anh em có một chút nghi ngờ về điều đó, hãy ghi lại nó và rồi hỏi tôi, và tôi sẽ đưa ra cho anh em lời Kinh Thánh cho điều đó. Và bây giờ khi chúng ta phải nhanh chóng đi vào điều này, vì eo hẹp về thời gian.

53 Bây giờ, “bảy vị Thần Linh ở trước mặt Đức Chúa Trời.” Bảy Thần Linh này được tượng trưng như bảy Thần Linh sẽ được sai đến cho Bảy Thời đại Hội thánh, “Bảy Thần Linh trước mặt Đức Chúa Trời.” Chúng ta có thể chọn ra từ Cựu Ước, và chọn nó ra ở đó, nếu chúng ta thật sự có thời gian.

Và từ Chúa Jêsus Christ, là đấng làm chứng nhân thành tín, và sinh đầu nhất từ trong kẻ chết, và hoàng tử của các vua trên đất. Đối với Đấng đã yêu thương chúng ta, và đã rửa sạch chúng ta...

54 Chà, cứ nhìn Giảng bị phấn khích ở đó, khi ông nhìn thấy. Ông chỉ đi đến chỗ nói. Ông nói:

...-với Đấng yêu thương chúng ta, và đã lấy huyết Ngài rửa sạch tội lỗi chúng ta,

Và đã lập chúng ta làm các vua và thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời...Cha của Ngài; đáng được vinh hiển và quyền thống trị đời đời vô cùng. A-men.

55 “Đã lập nên những thầy tế lễ và những vua cho Đức Chúa Trời.” “Chúng ta” là số nhiều. Không phải “đã lập *tôi* thành thầy tế lễ và *một* vua;” nhưng, “đã lập chúng ta,” Hội thánh.

56 Bây giờ, ông đang nói về bảy hội thánh này, vì đó là Bảy Thời đại Hội thánh.

57 Bây giờ, ông nói, “Đáng được quyền thống trị và sự vinh hiển, và được ở với Ngài mãi mãi.”

58 “Đã làm cho chúng ta thành những thầy tế lễ.” Anh em có bao giờ biết thầy tế lễ là gì, chức vụ của người đó là gì không? Một thầy tế lễ là để dâng của lễ, để cầu thay. Và trong tiếng Hé-bơ-rơ, Nó nói rằng chúng ta, Hội thánh, là chức tế lễ hoàng gia, “Một chức tế lễ hoàng gia, một dân thánh, một dân đặc biệt.” Thấy không? “Một dân thánh khiết, dân tộc đặc biệt, chức tế lễ hoàng gia.” “Dâng của lễ,” nó ở đây bây giờ: “dâng những của lễ

thuộc linh,” mọi người nam và người nữ đến với Đức Chúa Trời bước vào trong bức màn.

⁵⁹ Trong Cựu Ước, chỉ có một...có một bức màn treo giữa nơi thánh và nơi Chí thánh. Chỉ một mình A-rôn, đi vào đó, mỗi năm một lần. Nhưng mọi người đã trở thành một thầy tế lễ, đều có thể ăn một chút, hoặc nếm thử ma-na nguyên thủy mà Môi-se và A-rôn đã nhặt vào ngày đầu tiên ma-na bắt đầu rơi xuống từ trời. Khi họ băng qua sông Giô-đanh...

⁶⁰ Những kẻ thù đã bị giết, đằng sau họ. Và ngày hôm sau họ đi ra, và khắp mặt đất, nằm những miếng bánh xốp nhỏ. Đức Chúa Trời đã cho mưa xuống từ trời. Họ gọi nó là “ma-na,” có vị như mật ong. Và dân sự chỉ được cho là nhặt đủ để sống trong một ngày đó. Nếu họ giữ nó lại, nó bị hư thối.

⁶¹ Và Đức Chúa Trời đã bảo Môi-se và A-rôn đi ra và nhặt một nhiều giỏ ô-me đầy ma-na, những giỏ lớn, và đem nó vào...bên hòm giao ước, Nơi Thánh.

⁶² Và ở đó, mà, mỗi lần sau thế hệ đó, mỗi thế hệ theo sau thế hệ đó, chừng nào chức tế lễ Lê-vi còn tồn tại, tôi cho là vậy, mọi người mà hội đủ điều kiện để trở thành thầy tế lễ, khi người đó được phong chức một thầy tế lễ, ông có quyền hoàn toàn để nhận một ngum ma-na nguyên thủy. Hãy suy nghĩ về điều đó. Thật là một đặc ân mà những người đó nghĩ rằng họ sẽ có, khi một người biết rằng mình sắp bước vào chức thầy tế lễ! Người đó sẽ lấy một—một muống đầy thức ăn được nướng siêu nhiên, được khuấy lên siêu nhiên, thức ăn siêu nhiên mà đến từ Đức Chúa Trời từ trên trời, mà đã được giữ một cách siêu nhiên.

⁶³ Toàn bộ chức vụ là sự siêu nhiên. Làm sao người ta có thể nói rằng họ là những Cơ-đốc nhân, mà lại chối bỏ sự siêu nhiên? Tôi chính tôi, không biết họ làm điều đó như thế nào. Nhìn kia. Nhưng, một sự siêu nhiên! Người ấy đã nuốt sự siêu nhiên, ngay khi ông trở thành một thầy tế lễ.

⁶⁴ Thật là một hình bóng đẹp đẽ bây giờ, mà mỗi người...Những ngày đó, họ phải được sinh ra trong một dòng dõi nào đó, một người Lê-vi, trước khi họ trở thành một thầy tế lễ, nhưng bây giờ đó là “bất cứ ai muốn, hãy để người ấy đến.” Hiểu không? Và ngay

khi họ đến, mặc dầu, họ phải...một sự Sanh ra, cũng được xem xét trong đó. “Người phải được sanh lại.” Và mỗi người nam hay người nữ được sanh lại, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đều có quyền ăn (thời đại này), ma-na. Ma-na này là Đức Thánh Linh.

65 Khi Phi-e-rơ...sau khi họ đã ra khỏi sự lộn xộn lớn, và sự hèn nhát đã tránh khỏi họ, và Chúa đang ban phước cho họ, và Đức Thánh Linh đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần. Họ đi ra đường phố và bắt đầu la hét, và hành động như những người điên, vì đến nỗi mọi người nghĩ rằng họ say rượu. “Này, tôi tự hỏi chúng ta sẽ làm gì về điều đó?” Mọi người-...Ngay cả thế giới tôn giáo, lúc đó, nghĩ những người đó say rượu.

66 Và hãy lắng nghe, người bạn Công giáo của tôi, nữ đồng trình Ma-ri được phước đã ở với họ. Và nếu bà không thể lên Thiên đàng cho đến khi bà đi lên đó và ném được Điều gì đó mà khiến bà hành động giống như một người đàn bà say rượu, làm thế nào anh em sẽ có được điều gì đó ít hơn thế? Nhưng bà đã nhận được Điều gì đó. “Một trăm hai mươi người, với những người nữ, Ma-ri Ma-đơ-len và những người kia,” và đi ra đường, hành động như những người say rượu, đi loạng choạng.

67 Cho đến khi thực sự (Xin anh em tha thứ cho sự diễn đạt.), giáo hội giả mạo của thời đó đã nói, “Hãy nhìn họ! Điều đó cho thấy họ là gì. Tất cả họ đều đầy rượu mới.”

68 Đó là những gì Điều đó đã có. Bây giờ hãy lắng nghe, Phi-e-rơ nói (Rồi họ bắt đầu nói...), ông nói, “Hỡi những người ở Giê-ru-sa-lem, hỡi các người ở xứ Giu-đa, hãy để cho các người biết điều này, và hãy nghe theo lời ta: Những kẻ này không say.” Bây giờ, tôi đang nói về hội thánh Ê-phê-sô ở đây, bây giờ. Thấy không? Thấy không? Được rồi, thời đại hội thánh đầu tiên. Ông nói, “Những người này không say, như các người ngờ đâu. Đây là giờ thứ ba trong ngày; các tiệm rượu thậm chí không mở cửa. Làm thế nào...? Ồ, đây là giờ thứ ba trong ngày.” Ông nói, “Nhưng đây là điều đã được tiên tri Giô-ên nói đến. Nó được viết trong Kinh Thánh của riêng anh em. Trong Kinh Thánh của chính anh em, điều này được chép, rằng điều này sẽ xảy ra. Tại sao,” ông nói, rằng, “các ông nên biết điều này, hỡi các giáo sư các người.”

69 Ô, nó có thể xảy ra, giống như—như hội thánh được đưa vào dưới sự bày tỏ đó, và cuộc bày tỏ giống như vậy đã hứa cho những ngày sau rốt, anh em không thể chỉ ngược lại và nói, “Đây là những gì đã được nói về chẳng?” Hiểu không? Thế đấy. Và thế giới bên ngoài không biết gì về điều đó; đó là—đó là sự ngu dại đối với họ. Bây giờ họ nói...

70 Ông nói, “Hãy nhìn đây.”

Và họ nói, “Bây giờ...” khi họ nghe điều này.

Ông đã nói với họ rằng họ đã đóng đinh Chúa Jêsus như thế nào. Và mỗi lần...

71 Anh em có thể nhận được sự tha thứ vì đã đóng đinh Chúa Jêsus. Anh em có thể nhận được sự tha thứ vì nhận lấy Danh Ngài một cách vô ích. “Nhưng ai nói chống lại Đức Thánh Linh, sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này này, hay đời sau.” Chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt, vì vậy hãy cẩn thận. Bước đi cách khiêm nhường. Hãy có một sự cầu nguyện, tinh thần tan vỡ; một tấm lòng khiêm nhu, muốn để Đức Thánh Linh dẫn dắt anh em. A-men. Được rồi. Ô, chao ôi!

72 Họ đây này, tất cả họ ở trên đó, chỉ là những người hành động giống như...Họ là những kẻ hèn nhát, trước đó vài giờ; đóng cửa trong phòng cao. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến trên họ và đổ đầy lòng họ, thì họ ra ngoài đường phố! Tôi không tưởng tượng họ đã...Họ đã không làm những điều sai trái. Họ ở ngoài đó vui mừng và ngợi khen Đức Chúa Trời, trong—trong cách mà có một sự bày tỏ. Họ thật sự không ở ngoài đó làm âm ĩ với nhau lúc này, họ là tín đồ Giám Lý hay Báp-tít, họ là, hay họ là người Pha-ri-si hay Sa-đu-sê. Họ đã ở ngoài đó vui mừng bởi vì họ đã có được sự nếm trải của Thiên đàng trong linh hồn của họ. Đức Chúa Trời đã ban cho họ ma-na thuộc linh.

73 Bây giờ, khi Đức Chúa Trời đổ ma-na ra trong thiên nhiên ở đó, và nó kéo dài chừng nào họ còn trong cuộc hành trình; một hình bóng đẹp đẽ. Và ngày họ đi vào miền đất hứa, ma-na không còn nữa.

Và vào Ngày lễ Ngũ tuần, điều tương tự...

⁷⁴ Hãy nhìn xem lễ Ngũ Tuần, đối với Môi-se. Họ nhìn lại và họ thấy kẻ thù đã chết. Mi-ri-am chộp lấy một cái trống cơm, bắt đầu đập nó, và la hét, và nhảy múa, và chạy xuống bờ sông. Những người phụ nữ đi theo bà, làm giống như vậy. Và Môi-se giơ tay lên, và hát trong Thánh Linh.

⁷⁵ Vào lễ Ngũ tuần, những người nữ đi ra, đi loạng choạng, và nhảy lên, và nhảy múa, và hành động kỳ quặc. Phi-e-rơ đứng lên ở giữa họ, và nói, “Hỡi những người Giu-đa, và các người cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, hãy để cho anh em biết điều này, và lắng nghe những lời của ta: Vì những người này không say, như anh em nghĩ, vì đó là giờ thứ ba ban ngày. Đây là điều mà tiên tri Giô-ên đã nói về; ‘Trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta khắp trên mọi loài xác thịt: các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri: Ta sẽ tuôn đổ Thần Ta trên các đấng đấng trai và đấng gái của Ta; và họ sẽ nói tiên tri: Và Ta sẽ tỏ cho thấy những sự lạ lùng ở trên trời, và ở dưới đất; những trụ lửa, và hơi nước, và khói: Và nó sẽ ứng nghiệm, trước khi ngày lớn và kinh khiếp của Chúa sẽ đến, vả lại hễ ai kêu cầu Danh Chúa thì sẽ được cứu.’” Ông cứ tiếp tục, rao giảng.

⁷⁶ Và khi họ nghe điều này, họ đã lắng nghe. Nói, “Hãy nhìn người đó! Do đâu người có được sự hiểu biết này?” Một số người trong họ nói, “Ông ta thậm chí không thể viết tên của chính mình.” Kinh Thánh nói, “Ông ta là một người dốt nát và ít học. Ông ấy đến từ trường nào? Không có. Ồ, điều này đã từng xảy ra như thế nào? Làm thế nào điều này đã từng xảy ra?” Họ để ý, nói, “Ồ, hãy nói, người đó thực sự đang trích dẫn Kinh Thánh. Và chúng ta chưa bao giờ nghe Nó như thế trước đây.” Thấy không?

⁷⁷ Ngài phán, “Hãy hối cải, mỗi người trong các người, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các người, con cái các người, thuộc về những người ở xa, và bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Nói cách khác, “Ơn phước ma-na này đã rơi xuống ở đây, giống như ma-na đã rơi ở đó, sẽ dành cho thế hệ này, thế hệ kế tiếp, thế hệ kế tiếp, cho đến Jeffersonville, Indiana, và cho đến cùng trái đất.”

78 Và cũng chính Đức Thánh Linh đã giáng xuống *lúc đó*, giáng xuống *bây giờ*; những kết quả giống nhau, điều giống như vậy, những người giống nhau. Hiểu tôi muốn nói gì không? Thật hoàn hảo!

79 Để ý, “Ta sẽ ban cho nó; kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho người ấy Bánh Sự Sống.” Ông đã nói điều đó với một trong những giáo hội. “Và người sẽ không khát nữa, cũng không đói nữa. Người đó sẽ không bao giờ khát nữa.” Nếu một người đàn ông đã từng một lần (Đây rồi; lấy áo khoác thắt chặt.), nếu một người nam hay một người nữ đã từng thật sự nhận lãnh Đức Thánh Linh một lần, anh em sẽ không bao giờ có thể lay chuyển được người ấy nữa. Người ấy biết mình đang ở đâu. Anh em có thể đến với những chủ thuyết và mọi thứ. Người ấy sẽ đi thẳng qua chúng. “Người ấy sẽ không bao giờ khát nữa.” Người ấy biết chính xác Đấng Tạo Dựng của mình là ai; không bao giờ bị nhầm lẫn. Đừng khuấy rầy người ấy; người ấy đi thẳng ngay.

80 “Ta sẽ ban Bánh Sự Sống cho người, và người sẽ không đói nữa, cũng không khát nữa.” Thấy không? “Và Cây ở giữa địa đàng của Đức Chúa Trời, và người sẽ ăn từ, đấy, Cây đó.” Mà, Cây là Chúa Cứu Thế Jêsus. Hiểu không? Và Chúa Cứu Thế Jêsus, đã chết và trở lại trong hình thức của Đức Thánh Linh, vì vậy Ngài ở đây, và ma-na được ăn trong Hội thánh.

Để ý, chú ý, điều đó, câu thứ 6.

Và Ngài đã làm chúng ta nên các thầy tế lễ và các vua cho Đức Chúa Trời...

81 “Chức tế lễ thuộc linh; dân thánh; của lễ dâng thuộc linh.” Nó là gì bây giờ? “Những của lễ dâng thuộc linh, đó là,” trích dẫn Kinh Thánh, “đó là, những bông trái của môi miệng chúng ta dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài.” Bây giờ, loại gì? “Một của lễ thuộc linh.”

82 Bây giờ, bây giờ chúng ta cũng có thể bắt đầu ngay tại đây; để ý, một nơi tốt để khởi đầu.

83 Khi một sự lộn xộn nhỏ đến trong hội thánh, anh em không chạy qua một bên và bĩu môi lúc này. Nếu anh em làm vậy, anh em chắc chắn không phải là một thầy tế lễ. Thấy đó, anh em

chiến thắng qua lời cầu nguyện. “Của lễ thuộc linh, bông trái của môi miệng chúng ta dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài.” Hiểu tôi muốn nói gì không?

84 “Ồ,” anh em nói, “tôi thật sự không cảm thấy thích đi nhà thờ.” Nhưng anh em là một thầy tế lễ. Đó là nhiệm vụ của anh em. Anh em phải ở đó.

85 “Ồ, tôi thật sự không cảm thấy muốn tham gia vào buổi nhóm.” Anh em là một thầy tế lễ, “làm một của lễ, một của lễ thuộc linh.” Không phải cho ai đó tự tay mình làm điều gì đó, như họ gọi ngày nay; điều đó tốt thôi, tôi không có gì chống lại nó. Sẽ không có người nào đó đến nhà thờ; điều đó tốt thôi, tôi không có gì chống lại nó. Nhưng, chính *anh em*, *anh em* đang làm của lễ thuộc linh, “những bông trái của môi miệng *anh em* dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài.”

86 Khi anh em thấy một thời điểm đến mà mọi người báng bỏ và nói những điều này, và làm những điều sai trái, anh em làm gì, bỏ đi? Anh em được cho là đứng đó với một của lễ thiêng liêng, nói, “Huyết của Chúa Jêsus Christ tẩy sạch mọi tội lỗi, làm cho tôi trở nên một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus.”

“Anh bị điên, anh bạn à!”

87 “Theo những gì anh nói. Điều đó ổn thôi. Nhưng, đối với tôi, ‘Đó là quyền phép của Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi.’ Tôi tin Nó.” Thấy không?

88 Bây giờ, họ nói, “Anh tin vào sự chữa lành Thiêng liêng không?”

“Ồ, ừm, tôi không biết, tốt hơn là anh nên hỏi mục sư của chúng tôi.”

89 *Anh em* nghĩ gì về điều đó? Bây giờ anh em là thầy tế lễ. Anh em là người đó. Nói, “Vâng, thưa ông. Tôi tin Nó, bởi vì Lời Đức Chúa Trời nói Nó như vậy.”

“Anh tin vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh không?”

“Vâng, thưa ông.”

“Làm sao anh biết?”

“Tôi đã nhận được Nó.” Chắc chắn vậy. Một ơn phước thuộc linh! Đức Thánh Linh đã giáng trên các sứ đồ, Đức Thánh Linh cũng giáng xuống bây giờ.

⁹⁰ Anh em nói, “Chỉ dành cho các sứ đồ.” Chúng ta sẽ giải quyết điều đó trong một thời gian ngắn, xem nó đã có hay không.

⁹¹ Được rồi, “Một chức tế lễ thiêng liêng, dâng của lễ thiêng liêng.”

Bây giờ, bây giờ câu thứ 8, hay là, câu thứ 7.

Kìa, Ngài đến với những đám mây;...

⁹² Bây giờ, cho phép tôi dừng lại ở đây một lát. “Những đám mây,” không có nghĩa rằng Ngài đang đến trên đầu sấm sét lớn như Mẹ, xin ban phước cho lòng bà, bà đang ngồi ở đâu đó ở đây.

⁹³ Khi tôi còn là một cậu bé, bà thường ngồi và nói với tôi, nói, “Ngài đang đến. Một ngày nào đó đám mây to lớn sẽ dấy lên, và Đức Chúa Trời sẽ đến.”

⁹⁴ Và, bây giờ, *đám mây* mà Ngài đang đến (Nếu chúng ta chỉ có thời gian để lấy lại tất cả điều này, và có được bối cảnh thực sự của toàn bộ sự việc.), bây giờ, *đám mây* Ngài đang đến, không phải là một đám mây giống như một đám mây giông, nhưng, đó là “một đám mây vinh hiển,” khi Ngài đang đến. Hiểu không? Hiểu không?

⁹⁵ Bây giờ, khi Chúa Jêsus được phủ bóng bởi Đức Chúa Trời, trên Núi Hóa Hình, “những đám mây đã phủ bóng Ngài và áo bào của Ngài.” Thấy không?

⁹⁶ Và khi Ê-li đi xuống, một đám mây giáng xuống và tiếp nhận ông lên. Không phải một—không phải một Trụ Lửa, không phải...Tôi muốn nói, không phải một đám mây giông, nhưng, “một đám mây vinh quang.”

⁹⁷ Sự Hiện diện vinh hiển, vĩ đại của Ngài sẽ giáng trên trái đất. “Ngài đến trong những đám mây.”Ồ, tôi thích điều đó. “Những đám mây,” sẽ có làn sóng này đến làn sóng khác, về sự vinh hiển của Ngài, sẽ đến trên trái đất, và sự sống lại của các thánh đồ sẽ đến. Khi Đức Thánh Linh phước hạnh đó sống trong lòng họ, và họ đã chết, với xác chết của họ đang nằm ở đó, và những vết rách trên má của họ, và những thứ như thế, và họ được đặt ở đây

trong một nghĩa địa. Một làn sóng lớn của cùng một Thánh Linh đó, và một làn sóng “vuu,” làn sóng này đến làn sóng khác.

⁹⁸ “Kẻ tốt sẽ trở nên đầu, và kẻ đầu sẽ trở nên tốt.” Làm thế nào nó có thể là cách đó? Đó là trật tự của sự sống lại. Tôi sẽ không biết ai trong thế hệ trước tôi, hay thế hệ sau tôi. Tôi sẽ biết những người trong thế hệ này. Và mọi thế hệ sẽ đến, thành công, ngay khi nó đi xuống. “Kẻ tốt sẽ trở nên đầu.” Chắc chắn, nó phải như vậy. Thấy không? Tôi sẽ biết dân sự của tôi. Người kế tiếp, bố tôi, sẽ biết dân của ông ấy; ông nội của ông, người của ông; cứ tiếp tục như thế.

⁹⁹ Làn sóng này đến làn sóng khác, nối tiếp nhau, nối tiếp nhau, và các thánh đồ sống lại từ mọi nơi. Điều đó sẽ tuyệt vời sao? Amen. Điều đó làm cho những người già cảm thấy trẻ lại. Vâng. Bây giờ để ý kỹ. Được rồi.

...đến trong—trong những đám mây; và mọi mắt sẽ thấy Ngài, (Cho dù họ đã chết cách xa bao lâu, họ vẫn sẽ thấy Ngài.) và cả những kẻ đã đâm Ngài cũng thấy: hết thấy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì cơ Ngài. Quả thật vậy, A-men.

¹⁰⁰ Giảng chỉ phải la lên, “A-men.” Đó là, “Thật vậy. Xin được như vậy.”

Ta là An-pha và Ô-mê-ga,...

¹⁰¹ Bây giờ, *An-pha* là chữ “A” trong bảng chữ cái Hy Lạp. *Ô-mê-ga* là chữ “Z” trong bảng chữ cái Hy Lạp. Bây giờ, nói cách khác, nếu nó được dịch ngày nay, “Ta là A đến Z.” Bây giờ, ai khác ở đó? “Ta là Đấng Đầu Tiên; Ta là Đấng Cuối Cùng. Ta là từ A đến Z.”

¹⁰² Ước gì chúng ta có thời gian để đi vào trong Thần tánh của Đấng Christ, ngay bây giờ, mà sẽ rất thích hợp vào lúc này, Thần tánh.

¹⁰³ Vì vậy, những ngày mà rất nhiều người đang cố gắng làm cho Ngài chỉ là một giáo sư, một triết gia, hay chỉ là một nhà tiên tri. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời hoặc là kẻ lừa dối lớn nhất mà thế giới từng có. Nếu Ngài là một đấng tiên tri, thì huyết của Ngài là một con người. Nếu Ngài là một—một giáo sư, một nhà giáo dục, thì huyết của Ngài là một con người.

¹⁰⁴ Ngài là Đức Chúa Trời, và Huyết Ngài là Thiêng liêng. Đức Chúa Trời Toàn Năng phủ bóng trinh nữ Ma-ri và đã tạo ra tế bào Huyết trong tử cung của bà để sanh ra Con, là Chúa Cứu Thế Jê-sus. Và Đức Chúa Trời hạ mình và sống trong thân thể đó, Đức Chúa Trời (Em-ma-nu-ên), đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta; cất đi những tội lỗi.

¹⁰⁵ Khi Đức Chúa Trời tạo nên con người đầu tiên của Ngài, Ngài đã tạo nên ông theo hình ảnh của Chính Ngài, là một người thần linh, trong Sáng thế ký 1:26. Được rồi. Rồi không có người nào canh tác đất, sau khi Ngài đã làm nên con người, nam và nữ. Chúng ta sẽ đi vào điều đó, sau một lát, về “bảy ngôi sao” đó. Nhưng chỉ...Nhưng Ngài đã tạo nên người cả nam và nữ, trở lại đó lúc ban đầu, đúng vậy, “theo hình ảnh của Chính Ngài.” Và Đức Chúa Trời là Thần.

¹⁰⁶ Và rồi, Sáng thế ký 2, không có người nào để canh tác đất, vì vậy Đức Chúa Trời đã đặt người đó vào trong xác thịt; đã làm nên con người, không phải theo hình ảnh của Ngài, nhưng từ bụi đất (Đúng thế.), ban cho người một bàn tay giống như con khỉ, và một bàn chân giống như một con gấu, hay bất cứ cái gì; tôi không biết, nhưng Ngài ban cho ông năm giác quan để tiếp xúc với ngôi nhà trên đất của mình. Và rồi người đó đã phạm tội.

¹⁰⁷ Và Đức Chúa Trời đã giáng xuống và làm người, để lấy đi tội lỗi của con người (A-men.), sự cứu chuộc.

Ta là An-pha và Ô-mê-ga,...

¹⁰⁸ Tôi đã nhìn xem Ngài ở đây trong Khải huyền chương thứ 4. Khi Giăng quay lại để nhìn thấy Tiếng này, những gì đang nói với ông, “Ngài đang ngồi trên Ngài, và một cái móng ở trên đầu Ngài.” Và cầu vồng có bảy màu sắc hoàn hảo, và bảy màu sắc hoàn hảo này tượng trưng cho Bảy Thời đại Hội thánh. Đúng vậy, một lần nữa. Và đó là gì? Nó đây này. Thưa anh em, điều này thật tươi mới. Hãy xem, bảy màu sắc hoàn hảo, bảy, và một cái móng tượng trưng cho một giao ước.

¹⁰⁹ Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê cái móng, trước tiên, như một giao ước. Và những yếu tố đó vẫn còn ở trong trái đất, như Đức Chúa Trời đã hứa trước đây, và khi trời mưa, và Ngài nhìn

thấy cái móng. Ngài phán, “Ta sẽ không bao giờ hủy diệt nó bằng nước nữa.”

¹¹⁰ Và rồi ông nhìn lên Chúa Jêsus, có bảy sắc cầu vồng ở trên Ngài; Ngài đã ở trong điều này, đó là giao ước của Đức Chúa Trời. Và Ngài đang đứng ở giữa, Bảy Chân đèn bằng Vàng. “Và Ngài được coi như ngọc thạch anh và ngọc mã não.” Ngọc thạch anh là Ru-bên, và ngọc mã não là Bên-gia-min; đó là người đầu tiên và người cuối cùng của các tộc trưởng. Rằng “An-pha và Ô-mê-ga, Sự bắt đầu và Sự Kết thúc,” và bảy sắc cầu vồng, Bảy Thời đại Hội thánh, giao ước với Ngài, trong Bảy Chân đèn bằng Vàng, với bảy ngôi sao.Ồ, thật là một bức tranh tuyệt vời, nếu chúng ta đến với nó sau một lát, có lẽ, ý Chúa. Được rồi.

*...An-pha và Ô-mê-ga, Đấng trước hết và đấng sau cùng,
Chúa phán, hiện có...đã có, và còn đến, là Đấng Toàn Năng.*

¹¹¹Ồ! Ngài là Ai? Đây là sự khảo thị về điều gì? Chúa Jêsus Christ. Và, ở đây, Ngài không phải là một tiên tri. Ở đây, Ngài là Đấng Toàn Năng, Đức Chúa Trời đã bày tỏ; An-pha, Ô-mê-ga. “Ta từ A đến Z. Ta là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến. Ta là Đấng Toàn Năng.” Khá rõ ràng, phải không? Không có cơ hội tranh cãi ở đó. “Lạy Chúa, Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến, Đấng Toàn Năng.”

¹¹² Bây giờ Giảng nói. Hãy lắng nghe.

Tôi là Giảng, cũng là bạn của anh em, và lòng trắc ẩn trong cơn hoạn nạn, và trong vương quốc sự nhịn nhục của Chúa Jêsus Christ, đã ở trong hòn đảo được gọi là Bát-mô, vì lời của Đức Chúa Trời...

¹¹³ Nói, anh em có thể tưởng tượng một người được đưa vào một nơi như thế, vì Lời Đức Chúa Trời không? Vâng.

...vì lời của Đức Chúa Trời, và...lời chứng của Chúa Jêsus Christ.

¹¹⁴ Ông đã bị dày ra ngoài đó vì rao giảng Lời cho những người sùng đạo. Đó là những gì Lời nói. Phải không? Ông đã ở ngoài đó để rao giảng; bị lưu đày, bị dứt phép thông công khỏi giáo hội, khỏi xã hội, khỏi khắp thế giới. A-men. Nhưng ông đã không bị dứt phép thông công khỏi Đấng Yêu Thương ông và rửa sạch ông

trong Huyết của Chính Ngài. Ông đã ở với sự Hiện diện của Ngài, trong hòn đảo được gọi là Bát-mô, “vì có Lời của Đức Chúa Trời.”

115 Tôi tự hỏi bao nhiêu thầy giảng ngày nay sẽ đi? Đi xuống cho đến khi họ thậm chí đi làm điều gì đó nhỏ—điều gì đó nhỏ bé, trở nên khó chịu, chúng ta rất bối rối về điều đó. Còn ở đây người đàn ông này đã bị đun sôi trong mỡ trong hai mươi bốn giờ, và bị ném ra trên đảo Bát-mô, và Chúa vẫn ở cùng ông.

116 Tôi thật sự thích bài hát cổ đó mà họ thường hát, “Nếu Chúa Jêsus đi với tôi, tôi sẽ đi bất cứ nơi đâu.” Chúng ta hát bài đó, nhưng tôi tự hỏi nếu chúng ta có thực sự muốn nói điều đó không. Theo quan điểm trung thực của tôi, sẽ không quá lâu cho đến khi anh em sẽ có cơ hội để chứng minh điều đó, vì vậy tốt hơn anh em nên thật sự chắc chắn. Kiểm tra lại, xem xét, xem mọi thứ có đúng không.

117 Bây giờ, thật sự làm thế nào, chỉ cần bắt đầu ở đây bây giờ. Giảng trả lời, và ông nói ông đã “ở đảo Bát-mô, vì Lời của Đức Chúa Trời, và lời chứng.”

Tôi đã ở trong Thánh Linh...(Tôi thích điều đó.)

Nhằm ngày của Chúa tôi đã ở trong Thánh Linh,...

118 Nói về một ngày khác, bây giờ; với những người bạn Cơ-đốc Phục Lâm của tôi, mà chúng ta chắc chắn sẽ đi vào điều đó, sau một lát. Được rồi.

...trong Thánh Linh vào ngày của Chúa, đã ở trong Thánh Linh, và tôi nghe phía sau tôi một tiếng lớn,...của một tiếng loa,

119 Chúng ta đừng rời khỏi những biểu tượng này bây giờ. Chúng ta đang dựa trên cơ sở bây giờ, vì vậy chúng ta biết chúng ta đang nói về điều gì khi tôi nói đến đây. Hãy xem những gì chúng ta sẽ nói về, “Đó là Ai? Người này là gì? Sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ là gì? Ngài là Ai, dù sao đi nữa? Nó đã đến như thế nào? Nó có ý nghĩa gì với tôi?” Xem thử Nó có ý nghĩa gì với anh em không, đấy. “Thấy điều gì xảy ra ở đó, với tôi.” Để ý.

Tôi đã ở trong Thánh Linh...

120 Cho dù anh em thánh thiện thế nào, anh em tin kính thế nào, anh em là một mục sư hay tín hữu thường, bất kể anh chị em là

gì đi nữa, anh em sẽ không bao giờ có thể đến bất cứ nơi nào với Đức Chúa Trời cho đến khi anh em ở trong Thánh Linh. Đúng vậy. Tôi không muốn nói ở trong cảm xúc. Tôi muốn nói đến trong Thánh Linh. Thấy không? Thấy không? Thấy đó, anh em có cảm xúc, làm bất cứ điều gì. Nhưng khi anh em ở trong Thánh Linh, anh em thấy các sự việc. Đúng vậy.

¹²¹ Tôi có thể tưởng tượng cụ Ê-li, vị tiên tri già, ở dưới đó ngày đó khi—khi một...khi con trai của A-háp, họ, đã liên minh với một số người không tin, và—và Giô-sa-phát đã gia nhập với họ. Và họ đã đi ra trong sa mạc trong bảy ngày, mà không tìm thấy la bàn nào. Chỉ trong bảy ngày, đủ để lo liệu họ trong bảy ngày; đã không cầu hỏi ý kiến Chúa; cứ tiếp tục đi ra, dù sao đi nữa.

¹²² Đó chẳng phải thật giống như dân sự sao? “Ồ, tôi sẽ nói với anh, đó là một công việc tốt hơn. Tôi sẽ bỏ nhà thờ *này* và đi qua nhà thờ *kia*.” Bây giờ, tốt hơn anh em nên hỏi ý kiến Chúa về điều đó, tìm thấy nó là gì.

¹²³ Đi ra ngoài đó và thấy họ gặp rắc rối. Nguồn nước cung cấp đã bị cắt. Đó là vấn đề với các giáo hội ngày nay, đi loanh quanh làm nhiều việc mà anh em không hỏi ý kiến Chúa, và nguồn cung cấp của anh em đang bị cắt đứt. Anh em tự hỏi tại sao anh em không nhận được những ơn phước mà anh em thường có, và quyền năng của Đức Chúa Trời đang làm việc giữa anh em, có lẽ đường dây cung ứng đã bị cắt. Anh em biết đấy, khi anh em ra ngoài, nước...

¹²⁴ Đôi khi tôi đi vào sa mạc, ở ngoài đó ở Arizona. Và tôi để ý rằng mọi bụi gai già nhỏ trên sa mạc đó đều có hại; nó sẽ đâm chích anh em. Mỗi lần anh em đụng phải nó, nó sẽ chích anh em. Bởi vì nó không có đủ nước để chăm sóc nó, những gai nhọn mọc ra để bảo vệ.

¹²⁵ Anh em trở lại trên đây, hay lên ở Oregon hay nơi nào đó mà trời mưa luôn, và mỗi một trong những bụi cây giống như vậy không có gai trên chúng. Thấy đó, nước giữ cho chúng mềm mại.

¹²⁶ Và đó là vấn đề với hội thánh. Khi anh em trở nên khô cạn và bị cùm chân, và mọi thứ, anh em trở nên quá lạnh lùng và hình thức và lãnh đạm, anh em không nhận được ơn phước thuộc linh

nào, thì lòng anh em trở nên đầy dẫy sự căm phẫn và thịnh nộ, và, mọi người, “Ồ, tôi sẽ đến ngay với anh ấy. Tôi sẽ đến ngay với cô ấy. Tôi đã bỏ giáo hội.” Chỉ là một đám gai nhọn sống trong sa mạc. Đúng vậy. Những gì anh chị em cần là Nước Thánh Linh điển hình tốt lành nào đó mưa xuống trên anh chị em, làm mềm tấm lòng cứng cõi khô cằn đó. A-men.

127 Tôi không—tôi không cố làm hề. Tôi đang cố gắng làm cho anh em hiểu điều này. Thưa anh em, anh em sẽ tìm thấy, nếu anh em nhận lấy dấu hiệu của con thú, nơi anh em sẽ đứng. Và anh em hoàn toàn bất lực và vô vọng khi anh em làm điều đó. Không có sự tha thứ cho nó. Anh em không bao giờ có thể thoát ra khỏi nó. Đúng vậy. Anh em có thể làm điều đó bằng cái nháy mắt của mình, gần như, đấy, vì vậy hãy cẩn thận. Bây giờ nó đây này. Sẽ ban cho người ấy...Để ý, sa mạc...

128 Tôi đã nói, dòng—dòng nước, cách mà dòng nước giữ chúng mềm mại. Đó là những gì chúng ta làm ngày nay, ở trong Thánh Linh. Giảng nói, “Tôi đã ở trong Thánh Linh.”

129 Khi Ê-li ở ngoài đó trên sa mạc, họ đi xuống. Giô-sa-phát nói, “Chúng ta hãy đi xuống và hỏi ý kiến đấng tiên tri.” Họ đã đi xuống trước đấng tiên tri.

130 Ô, bây giờ, ông đã nổi lên sự phẫn nộ công bình của mình. Ông nhìn qua người đó, và ông nói, “Tại sao vua không đi đến với thần của mẹ vua? Tại sao vua không quay trở lại nhà thờ trang trọng, cũ kỹ, lạnh lùng của chính mình? Tại sao vua đến với tôi, khi vua gặp khó khăn?” Đó không phải là một điều rất tốt để nói, nhưng đó chỉ là quá nhiều từ để có ý nghĩa đó. “Tại sao vua lại đến với tôi? Tại sao vua không đi đến với thần của mẹ mình? Vua có tất cả có những nhà thờ to lớn đẹp đẽ đó, và tất cả những linh mục được nuôi ăn tốt đó, và vân vân, ở phía sau đó. Hãy đi trở lại và hỏi họ về điều đó. Tại sao vua xuống đây với tôi?” Chà. Chao ôi. Ông hầu như đã nói hết ra, chắc chắn, phải không? Ông nói, “Nếu tôi không nể sự hiện diện của người tin kính đó, Giô-sa-phát, thì tôi thậm chí không thèm nhìn vua.” Ô, chao ôi, thật là một tình trạng mà nhà tiên tri đã rơi vào. Bây giờ ông ở trong tất cả tình trạng khó khăn đó.

131 Ông nói, “Ồ, hãy mang đến cho tôi một người khảy đàn.” Một số người không tin vào âm nhạc trong hội thánh. Nhưng ông nói, “Hãy mang cho tôi một người khảy đàn.” Và khi người khảy đàn bắt đầu chơi bài thánh ca cổ tốt đẹp nào đó, *Xin Giữ Tôi, Càng Gần, Chúa Hơn*; anh em muốn gọi nó là gì đi nữa, tôi không biết. Khi người khảy đàn bắt đầu cầu nguyện, Thần của Đức Chúa Trời đã ở trên nhà tiên tri. Và khi Thần đến trên ông, ông đã có một khái tượng; ông bắt đầu nhìn thấy các sự việc.

132 Anh em phải có Thần của Đức Chúa Trời. Hay là, anh em nói, “Tôi không thể hiểu làm thế nào người ta có thể nói, ‘A-men.’” Hãy ở trong Thánh Linh một lần. Đúng thế.

133 Tôi không thể thấy cách họ đứng trong trận đấu bóng chày và đánh bại nhau như thế nào, và hò hét, và kéo những chiếc mũ xuống và tiếp tục. Có vẻ như điên rồ, đối với tôi. “Ồ,” anh em nói, “anh không phải là người đánh bóng chày giỏi lắm.” Tôi chỉ gần như...

134 Còn bạn, như một Cơ-đốc nhân thì sao? Được rồi. Đúng vậy. Anh em phải đi vào trong Thánh Linh của nó.

135 Đó là cách nó thường xảy ra khi anh em thường đi khiêu vũ. Tôi không tin anh đi bây giờ. Chắc chắn không. Nhưng nếu anh em—anh em thường đi, họ sẽ phải chơi nhạc kêu húp-húp, và đánh rầm rầm và đánh trống, và làm mọi thứ đã có về nó; và những người phụ nữ chạy ra đó, nửa khóa thân và mọi thứ khác, và nhảy múa trên sàn nhà, và các thứ; đến với linh của điệu nhảy.Ồ, đúng vậy, anh em hiểu được linh của nó. Đó là linh của ma quỷ. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vui mừng anh em nói, “A-men,” bởi vì đó là sự thật. Tôi sẽ chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh. Đúng vậy. Được rồi.

136 Nói, “Ồ, tôi không tin điều đó, thưa anh.”Ồ, anh em, nó không phải là những gì anh em nói, hay những gì tôi nghĩ.

137 Đó là những gì Lời Đức Chúa Trời nói. Đó là những gì giải quyết nó. Đó là Lời cuối cùng. Vâng, thưa quý vị. Ngài phán, “Nếu các ngươi yêu mến thế gian, hay những việc thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong các ngươi.” Đúng vậy. Và anh em còn nhớ người phụ nữ, nhỏ bé đó đã dạy

con gái mình khiêu vũ, và những việc như thế, và đi xuống đó và nhảy múa trước nhà vua, và đòi cái đầu của Giăng Báp-tít; bảy mươi người con của bà đã chết như những gái điếm và trên giá treo cổ. Anh em có thể thấy những gì nó làm như thế.

138 Mẹ của Môi-se ở nhà, và giữ ông lại, và dạy cho ông ấy Lời của Chúa, anh em thấy những gì đã xảy ra với ông và của con cái ông. Qua ông xuất hiện...Áp-ra-ham, và vân vân, và tiếp tục.

139 Được rồi, chỉ phụ thuộc vào những gì anh em muốn làm. Anh, anh em là một tác nhân đạo đức tự do. Anh em hành động dựa trên bất cứ điều gì anh em muốn hành động. Đúng thế. Đức Chúa Trời đã đặt trước con người, giống như vườn Ê-đen, Cây Sự Sống hay cây sự chết. Anh em hãy làm sự lựa chọn của mình. Thấy không? Bất cứ điều gì linh hồn của anh em được triu mến, đó là những gì anh em sẽ ăn. Để ý bây giờ. Và họ đã...

140 Tôi muốn đọc lại điều này bây giờ. Ông đã ở trong Thánh Linh. Thánh Linh đến trên ông. Ông bắt đầu nhìn thấy các sự việc. Bây giờ hãy xem.

Tôi đã ở trong Thánh Linh nhằm ngày của Chúa, và nghe...

Tôi đã ở trong Thánh Linh nhằm ngày của Chúa, và tôi nghe phía sau tôi một tiếng lớn,...của một tiếng kèn,...

141 “Kèn.” Kèn là một “sự thông báo.” Gáp-ri-ên, tại sự Đến của Chúa, sẽ thổi kèn của Đức Chúa Trời. Đây là tiếng kèn của Đức Chúa Trời đang thổi. Nói cách khác, Ngài sắp sửa công bố cõi đến Đời đời của thế gian. Một tiếng kèn, nó là gì? “Hãy sẵn sàng. Ta sẽ ban cho người sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ, để ban cho Hội thánh. Ta sẽ nói với các người, đâu sẽ là nơi đến của thế gian, cho những ai tiếp nhận và những ai chối bỏ.”

142 Tiếng kèn của Đức Chúa Trời. “Chú ý!” Mỗi người, khi tiếng kèn thổi lên, người ấy chụp lấy thanh gươm của mình và đứng vào vị trí, tập trung. Tiếng kèn!

143 Phao-lô nói, “Nếu kèn thổi tiếng lộn xộn, ai sẽ chuẩn bị ra trận?”

144 Đó là cách nó xảy ra ngày hôm nay. Ô, thưa anh em, khi tôi nhìn quanh và thấy tất cả những giáo hội lạnh lùng, hình thức,

lãnh đạm này, và những thứ như thế, “có hình thức tin kính, mà chối bỏ quyền phép đó,” làm sao một người có thể chuẩn bị chính mình? Phát ra một âm thanh không rõ ràng.

145 Nói, “Ồ, bây giờ, tôi sẽ gia nhập các giáo hội. Tôi sẽ đi qua và thử xem những người Giám Lý, hay Báp-tít, hay Lutheran, hay Ngũ Tuần. Tôi sẽ làm điều gì đó. Tôi sẽ thực hiện một hành động nào đó.”Ồ, không phải thế.

146 “Trừ khi một người được sanh lại.” Tôi không quan tâm anh ta là tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hay bất kể anh ta là gì đi nữa, anh em phải được sanh lại; anh em sẽ không vào Nước Trời. A-men.

147 Nhìn kia,

...tiếng,...của tiếng loa,

Nói cùng tôi rằng, Ta là An-pha và Ô-mê-ga,...

148 Điều đầu tiên...Ngài giới thiệu ở đây, “Ta là, Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng.” Điều đầu tiên, khi tiếng kèn của Đức Chúa Trời vang lên, ông quay lại. Và Ngài phán, “Ta là An-pha và Ô-mê-ga. Ta là từ A đến Z. Ta là tất cả điều đó lúc này. Hãy đứng yên và lắng nghe Ta, một lát.” Được rồi.

...đấng trước hết và đấng sau cùng:...Điều gì ngươi thấy, hãy chép vào một quyển sách, (đó là Sách này chúng ta đang đọc) và gửi nó đến...

149 Ở đâu? Được gửi một cách đặc biệt. Về đâu, trở lại thời đại đó? Không. “Cho hội thánh.” Cho hội thánh. Để ý.

...Điều ngươi thấy, hãy viết vào một quyển sách, và gửi nó đến bảy hội thánh ở châu Á;...

150 Mà, là một hình bóng của hội thánh. Bây giờ, chúng ta sẽ đi vào điều đó, trong vài phút, cho thấy cách mà Cựu Ước đã làm hình bóng như thế nào trong bảy thời đại. Bảy thời đại được thiết lập, hay bảy hội thánh đặt ở đây ở châu Á, mà Kinh Thánh dạy rõ ràng, mà là một cái bóng, hay một hình bóng của Bảy Thời đại Hội thánh đang đến. Và bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, và với Kinh Thánh, có thể chứng minh rằng mọi thời đại hội thánh đã hạ cánh chính xác nơi Nó đã nói, hoàn toàn chính xác nơi Kinh

Thánh đã nói nó sẽ xảy ra. Và chúng ta đang ở cuối thời đại hội thánh cuối cùng.

¹⁵¹ Và trở lại trong Cựu Ước, lấy giấc mơ của Đa-ni-ên, và cho ông thấy khái tượng về vương quốc dân Ngoại, cách mà ông đã thấy một hình ảnh đang đứng; với đầu bằng vàng, ngực bằng bạc, và đùi bằng đồng, và bàn chân và các chân bằng sắt và đất sét. Và cho thấy cách mà mỗi một trong những vương quốc đó đã kế tục nhau như thế nào, hoàn toàn chính xác theo cách Kinh Thánh đã nói. Và, hãy xem, cái đầu bằng vàng, Ba-by-lôn; Mê-đi và Ba-tư, tiếng Hy Lạp; và đế chế La-mã; và đế chế Rô-ma tan vỡ thành mười vương quốc, Đông và Tây Rô-ma, và vân vân. Và trong đó, có sắt và đất sét, và chúng sẽ không trộn lẫn với nhau; Tin Lành và Công giáo dưới sự thống trị của dân Ngoại giống nhau. Và ông nói rằng thậm chí cố gắng phá vỡ quyền lực của nhau, họ sẽ kết hôn với nhau, thật chính xác những gì họ đang làm ngày hôm nay, một cách chính xác.

¹⁵² Và vương quốc đó trong thời của những vị vua đó. Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã cắt một Hòn Đá ra khỏi núi, mà không cần bàn tay, mà đập hình tượng này vào chân và phá vỡ tất cả các vương quốc dân Ngoại. Và Vương quốc của Đấng Christ đã cai trị và trị vì, và lớn lên, và bao phủ trái đất và biển cả và bầu trời. Các vương quốc dân Ngoại bị lụi tàn như đồng đổ nát, giống như trấu trên đập lúa vào mùa hè. Thật là một bức tranh mà chúng ta đang sống. Điều đó đúng.

¹⁵³ Và ngày nay, anh em thấy Công giáo và Tin Lành kết hôn với nhau, cố gắng phá vỡ quyền lực; nuôi dạy con cái của mình, phải hứa nuôi dạy chúng cách *này* hay cách *kia*. Chúng ta sẽ đi vào điều đó, sau một lát, trong vài đêm. Để ý rằng, nó là như thế nào, và làm thế nào (cái khác) sức mạnh của sắt đã thống trị trên cái khác, làm vỡ nó thành từng mảnh và vỡ tan tành.

¹⁵⁴ Nhưng Chiên Con đã đến và đứng. Và những người thánh trong thời đó...

¹⁵⁵ Và cách mà quyền lực La-mã đó đã đi qua mọi quốc gia. Không có quyền lực nào khác trên thế giới, và một cách duy nhất nó có thể đi qua, là qua đạo Công giáo, giáo hội Công giáo, đi vào

khắp thế giới, bùng phát trong đó. Đó là một bức tranh tuyệt vời, tuyệt vời ở đây.

156 Bây giờ, đối với anh em những người Tin Lành, cứ đi giày vào, bởi vì, thưa anh em, anh em đúng với điều đó. Và tôi có thể chứng minh điều đó bằng Lời Đức Chúa Trời, anh em đi ngay vào điều đó cũng quan trọng như—như những người còn lại.

157 Bây giờ, hãy xem nào, “Đấng Đầu Tiên và Đấng Sau Cùng. Những gì anh em thấy, hãy viết vào Sách.” Bây giờ, Ngài phán với ông:

...hãy viết điều này trong một cuốn sách nó cho gửi nó đến các giáo hội...các giáo hội ở—ở châu Á; đến Ê-phê-sô, và đến Sạt-đe, và...Bết-gãm,...và vân vân, và Phi-la-đen-phi, và...Lao-đi-xê.

158 Bây giờ chúng ta sẽ dừng lại ở đó, chỉ một hay hai phút, chỉ xem tôi còn bao nhiêu thời gian, vì tôi muốn đến với ý quan trọng cuối cùng này ở đây, về Ê-phê-sô, và kéo nó qua tới Lao-đi-xê, và xem thử chúng ta có không rập theo khuôn mẫu trong cùng một giáo hội không, đây, xem thử chúng ta có đang sống trong thời đại này không.

159 Ồ, Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, hãy sống lại và chiếu sáng. Nhìn kìa. Anh em không nhận ra điều đó. Tôi ước gì tôi có một sự đụng chạm nào đó mà tôi có thể cho anh em, cách nào đó. Tôi ước gì Đức Thánh Linh sẽ đến trong quyền năng vĩ đại của Ngài và đưa anh em đến chỗ mà anh em sẽ lấy quyển Kinh Thánh này và nói, “Hãy để tôi nhìn vào *Điều này*,” khi anh em thấy:

Các nước đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Ngày của dân Ngoại được đánh số, với những
 nỗi khó khăn bị đè nặng;
 “Hãy trở về, Ô hỡi dân tan lan tạc, cho riêng
 mình.” (Đúng vậy.)

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời,
 khêu đèn lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc của anh em đã
 gần kề.

¹⁶⁰ Đúng vậy. Ô, thật là một ngày tuyệt vời. “Hãy viết nó, gửi nó đến các giáo hội.”

¹⁶¹ Bây giờ, ngay khi Y-sơ-ra-ên bước vào trong vẻ đẹp của nó, trở lại thuở ban đầu dưới thời Áp-ra-ham, tiếp tục đi xuống qua các tộc trưởng. Và trong thời đại của A-háp nó đã đi vào thời đại đen tối, thời đại đen tối nhất mà hội thánh đã thấy. Đi ra khỏi đó... Và trong thời gian đó, A-háp đã kết hôn với Giê-sa-bên như thế nào, đã mang sự thờ hình tượng vào trong giáo hội chính thống.

¹⁶² Cũng giống như vậy, rằng, đạo Tin Lành đã kết hôn với đạo Rô-ma trong một ngàn năm trăm năm của thời đại đen tối, trong Hội thánh Bệ-găm, và đi ra với sự sùng bái thần tượng, dưới hình thức Cơ-đốc giáo, đi vào thời đại hăm hăm đang đến trước chúng ta. Và chúng ta đang ở trong đó ngay bây giờ. Chúng ta đang ở trong thời đại hăm hăm.

¹⁶³ Anh em không tin điều đó à? Bây giờ tôi sẽ ngồi xuống về... anh chị em những người ở ngoài trong các giáo hội khác. Anh em đang ở trong thời đại hăm hăm. Và những nhà truyền giáo của anh em đang băng qua trái đất, khắp trái đất, rao giảng những điều như thế; anh em chẳng đi đến đâu cả. Anh em đang la hét... Những người Báp-tít các bạn đang la lớn, “Một triệu người nữa vào năm ’44.” Anh em có được gì khi anh em có họ? Chỉ có một nhóm tội nhân đi vào, với tên của họ trong sách (Đúng vậy.), nói rằng họ thuộc về giáo hội Báp-tít. Không chỉ thế thôi, nhưng những người khác, những người Giám Lý, Campbellite, và cả nhóm, thật hình thức và lãnh đạm. Billy Graham đã có điều đó, “Ba mươi ngàn người cải đạo,” ông nói, “trong sáu tuần...” Và sáu tuần sau ông không thể tìm thấy ba mươi. Tại sao? Tại sao? Họ không bao giờ có gì cả, để bắt đầu. Chỉ là một đám người tội lỗi, khi họ ghi tên mình vào sách, dưới sự thu hút của một sự phục hưng.

¹⁶⁴ Ngài phán, “Nước Thiên đàng giống như một người tung lưới, xuống biển. Khi người đó kéo về, người đó đã có mọi thứ.” Người đó đã có những con rùa. Người đó đã có con tôm. Ông đã có những con rùa nước ngọt. Người đó đã có những con nhện. Người đó có những con bọ hung nước. Người đó đã có những con rắn. Đúng vậy. Nhưng trong đó, người đó cũng có một ít cá.

¹⁶⁵ Và khi một người rao giảng một sự phục hưng dưới quyền năng và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh, lưới được kéo quanh dân sự. Đúng vậy. Nhưng nếu anh ta là một con bọ ban đầu, thì anh ta là một con bọ ở cuối sự phục hưng.

¹⁶⁶ Nếu nó là một con nhện nước, điều đầu tiên anh em biết, nó sẽ đi tìm kiếm xung quanh, nói, “Dù sao đi nữa, tôi không tin vào thứ cũ kỹ này,” và lao lại xuống nước.

¹⁶⁷ Nếu anh ta là một con rắn, anh ta sẽ nói, “Tôi đã nói với anh về điều đó,” và anh ta sẽ bỏ đi. Anh ta là một con rắn ngay từ đầu, bản chất của anh ta là vậy. Và người đó sẽ không bao giờ là gì khác cho đến khi bản chất đó được thay đổi.

¹⁶⁸ Một người không thể gia nhập giáo hội, hay làm việc theo cảm xúc, hay bất cứ điều gì khác, và trở thành một Cơ-đốc nhân. Nó phải là sự sinh ra vững chắc của Thánh Linh; sự chân thành, sắp chết, kêu khóc, nằm đó cho đến khi người đó chết hai lần. Hãy nhớ, sự sống chỉ có thể đi ra từ sự chết.

¹⁶⁹ Một hạt bắp, nếu nó tồn tại, nó ở một mình, nó sẽ không bao giờ có ý nghĩa gì hơn một hạt bắp đó. “Trừ khi một hạt lúa mì rơi xuống đất, nó ở một mình.” Nhưng khi nó rơi xuống đó, nó thối rữa, làm ô nhiễm, và từ giữa sự hư nát đó xuất hiện mầm sự sống mà ban cho nó sự sống và sản sinh ra nhiều hơn.

¹⁷⁰ Ngoại trừ hội thánh sẽ được sanh lại, chết đi với những tín điều và hệ thống thần học của nó, và vân vân, và được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nó sẽ là một người già nua, lạnh lùng, hình thức, không tin kính, lãnh đạm. A-men. Đúng vậy. Đó là sự rao giảng điển hình thuở xưa, thô sơ, nhưng nó sẽ cứu anh em, thừa anh em. Đúng vậy. Nó sẽ giữ anh em lại khi những cơn bão đang thổi mạnh. Bắt rễ và nổi đất. Lấy tất cả bụi bẩn cạo sạch trước khi anh em đổ bê tông; để ý, đúng thế, và cái

neo cắm xuống tốt và chặt chẽ. Ô, thưa anh em, thật là một thời đại mà chúng ta đang sống; thời đại hội thánh hình thức, lãnh đạm! Vâng, thưa quý vị.

“Cho bảy hội thánh,” nói, “hãy gửi sứ điệp này.”

171 Bây giờ, trong thời đại hội thánh đó, họ bắt đầu đi vào; họ đã kết hôn với sự sùng bái thần tượng. Họ làm giống như vậy bây giờ; họ đã đi vào, trong việc làm điều tương tự. Và ra khỏi điều đó, đến với Cơ-đốc giáo hình thức, bắt đầu tàn lụi cho đến khi chúng ta đi xuống thời đại hội thánh cuối cùng.

172 Bây giờ, giáo hội hiện đại, mà chúng ta gọi là “giáo phái.” Chúng ta những người thánh khiết, anh em biết đấy, chúng ta gọi họ, “người hiện đại,” và họ đi ra đó và họ cũng bắt đầu trong sự phục hưng của họ. Anh em nói, “Họ không đi đến đâu cả.”

173 Nhưng bây giờ hãy đợi một chút. Chúng ta có gì? Không có gì, không có gì hơn họ có. Điều đó hoàn toàn đúng. Chừng nào chúng ta làm ồn ào và tranh đấu và hành động không đúng mực với nhau, chúng ta vẫn bước đi như những con người; cho đến khi một người có thể đi xuống tại bàn thờ và trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời, cho đến khi anh ta có thể bỏ qua những điều nhỏ nhặt và hành động giống như một Cơ-đốc nhân nên làm. Cái nổi không thể gọi cái ấm bị đen. Đúng thế. Đừng la hét với họ. Chúng ta hãy làm sạch các bước của chính chúng ta trước tiên.

174 Xin thứ lỗi cho chúng tôi, thưa những khách lạ, tôi đang cho hội thánh một cú đánh Phúc âm nhẹ vào mông lúc này. Để ý, đúng vậy. Nó chính xác những gì anh em cần.

175 “Ồ,” anh em nói, “chúng ta đã có Nó.” Và đứng lên đó và đánh đàn piano mạnh hết sức, và một đám trống, và chạy lên chạy xuống sàn nhà, và đi ra và làm âm ĩ với người hàng xóm của mình. Anh em có gì không? Ủ-m. Không, thưa quý vị. Điều duy nhất chúng ta có là sự hâm hẩm. Chừng nào còn nhạc, chúng ta còn chạy. Khi nhạc ngừng lại, chúng ta dừng lại. Thưa anh em, đừng gọi người khác là gì đó; chúng ta hãy nhìn quanh cánh cửa của chính mình, trước tiên. A-men.

176 Tôi nói với anh em, chúng ta cần một cuộc phục hưng điển hình thuở xưa như chúng ta đã từng có ở trong nước, khi họ nằm

sấp mặt suốt đêm. Không phải để hành động kỳ quặc, nhưng khi đau buồn thực sự tin kính; và không tới lại bàn thờ và ở lại, nhưng hãy đi ra và làm cho đúng với những người lân cận mà họ đã làm sai, và được giải quyết. Anh em biết điều đó đúng. Làm cho đau lòng, nhưng, thưa anh em, nó sẽ giúp ích cho anh em. Đúng vậy. Anh em phải biết điều đó, anh em của tôi. Vâng, thưa quý vị.

¹⁷⁷ Một sự hâm hẩm, đó là một tình trạng kinh khủng cho hội thánh ở trong. Anh em đừng quan sát, Đền tạm Branham cũng ở trong sự lắc lư giống như vậy. Hãy lắng nghe, anh em biết những điều này. Nó đã được dạy, năm này qua năm khác, năm này qua năm khác, trên bục giảng này, cảnh báo anh em về những điều này sắp đến. Khi mà, Kinh Thánh nói sẽ có một lúc họ sẽ đi từ phương đông sang phương tây, và hướng bắc và nam, cố gắng tìm thấy Lời thật của Đức Chúa Trời, và không tìm thấy Nó. Tốt hơn anh em nên neo đậu, nơi anh em biết mình đang đứng ở đâu.

¹⁷⁸ Nhưng khi một người được sanh lại một lần nữa; không cảm xúc làm việc, không nhiệt tình nào đó, không phải bằng cách ghi tên mình vào sổ giáo hội, không phải bằng cách gia nhập giáo hội lớn nhất trong thành phố. Nhưng khi anh ta thực sự khóc lóc, và van xin, với đôi mắt đẫm lệ, cho đến khi Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi cho người đó, làm sạch linh hồn người khỏi đời sống tội lỗi, và đổ đầy người đó bằng Đức Thánh Linh; với tình yêu thương như vậy, và tin kính, cho đến nỗi anh ta lấy lại những dụng cụ lớp xe cũ, anh ta đã ăn cắp từ những người hàng xóm, và đi và làm những điều này, và sống tin kính trước mặt con người. Chúng ta sẽ không bao giờ có một cuộc phục hưng trong đất nước này cho đến khi chúng ta có điều đó.

¹⁷⁹ Sự phán xét bắt đầu tại nhà của Đức Chúa Trời, bởi Lời của Đức Chúa Trời. A-men. Không phải sách giáo khoa, nhưng Kinh Thánh. Không phải những gì giáo hội nào đó dạy trong thần học của họ, nhưng những gì Đức Chúa Trời phán. Rồi anh em sẽ có một sự phục hưng nơi những quyền lực vĩ đại, và những điều kỳ diệu, và những dấu hiệu, và những phép lạ, và mọi thứ khác, sẽ xảy ra.

180 Chúng ta hăm hăm. Bởi vì chúng ta hăm hăm trong thời đại này, Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ phun người ra khỏi miệng Ta.” Thời đại hội thánh này sẽ bị chối bỏ. Sẽ có một người còn sót lại từ nó, mà sẽ được cứu. Vì vậy tốt hơn là đánh dấu chính mình, thật đúng đắn, để tìm hiểu xem anh em có ở trong số còn lại đó bây giờ không. Chúng ta sẽ đi vào điều đó trong một phút, nếu Đức Chúa Trời muốn. Chỉ để ý bây giờ.

Và tôi quay lại để thấy tiếng nói với tôi là gì. Vừa quay lại, (Nhìn xem.) tôi thấy bảy chân đèn bằng vàng;...

181 Hay là, “chân đèn,” tiếng Hy Lạp nói. Bây giờ, đó là bản dịch đầu tiên, bởi vì họ không có những ngọn nến và...Họ có chân đèn nhỏ. Bây giờ, Bảy Chân đèn Vàng, chúng ta gọi chúng.

182 Bây giờ, trong nơi thánh, nơi bánh lại; và nhiều giáo sĩ trong anh em hiểu, và điều đó. Và anh chị em dân sự tại đền tạm ở đây, được dạy dỗ với một giáo sư giỏi ở đây, anh—anh chị em biết những điều này.

183 Bảy Chân đèn bằng Vàng, chúng là...có những ngọn đèn nhỏ trên đỉnh chúng, đốt cháy dầu. Lật qua Xa-cha-ri, nơi ông đã thấy Khải tượng, tôi tin là vậy, và ông đã thấy cây ô-li-ve hoang nghịch và cây ô-li-ve đã được thuần tánh; người Do Thái và dân Ngoại, cách trước thời kỳ của dân Ngoại. Họ có một lư hương bằng vàng, và cả hai lư hương bằng vàng này chạy vào một chân đèn này ở đây để cung cấp dầu cho tất cả các ngọn đèn. Và ông không thể hiểu những điều này như thế nào; cây ô-li-ve hoang dại và cây ô-li-ve được thuần tánh. Và cây ô-li-ve đã được thuần tánh, dĩ nhiên, bị chặt ra, và cây ô-li-ve hoang dại được ghép vào đó.

184 Và dầu đó đối với ngọn đèn, *dầu* tượng trưng cho “Đức Thánh Linh,” luôn luôn. Chúng ta sẽ đi vào điều đó, về sự đánh dấu của dân sự, tối thứ Sáu. Để ý, nhưng dầu này tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Đó là lý do tại sao chúng ta xức dầu cho người đau, là bởi vì nó tượng trưng cho Đức Thánh Linh.

185 Kinh Thánh nói, trong Khải huyền chương thứ 6, khi tai vạ đi qua, ông nói, “Một đấu lúa mì bán một xu, và hai đấu lúa mạch bán một xu; nhưng đừng đụng đến rượu của Ta và dầu của Ta.” Ước gì chúng ta sẽ học qua Khải huyền, trong vài tuần, và đi vào

điều đó, rượu và dầu đó là của ai. “Thấy rằng các người chớ đựng đến rượu của Ta và dầu của Ta. Đừng đến gần nó.” A-men.

¹⁸⁶ Bây giờ, để ý những chân đèn bằng vàng này. Dầu này đổ vào những chân đèn này. Bây giờ, dầu là thứ được đặt trong đèn, để cháy. Bây giờ, A-rôn đã...Bốn phần của ông là thấp sáng những ngọn đèn này. Và những ngọn đèn này phải được thấp sáng. Hãy giữ điều đó bây giờ. Nhìn kia. Hãy giữ sự tôn kính, và lắng nghe. Những ngọn đèn này phải được thấp sáng bởi ngọn lửa mà Đức Chúa Trời đã thấp sáng. Các con trai của A-rôn đi vào với ngọn lửa lạ nào đó, và Đức Chúa Trời đã giết chết họ ở cửa; đúng vậy, ngọn lửa lạ. Ngọn lửa mà Đức Chúa Trời đã bắt đầu!

¹⁸⁷ Và hãy xem, bây giờ, những chân đèn chạy theo hình vòm cung. Đây là một chân đèn, hai, ba, bốn (đường lên), năm, sáu, bảy, như thế này. Bây giờ, những chân đèn bằng vàng đó ở đây, như ông nói trong vài phút.

¹⁸⁸ Chúng ta hãy đọc xa hơn một chút, có lẽ chúng ta sẽ hiểu được điều đó. Và lắng nghe những gì ông nói bây giờ. Được rồi. “Và đầu Ngài...” Tôi tin rằng tôi đã đọc trước câu thứ 12 ở đó, “Bảy Chân đèn bằng Vàng.” Câu thứ 13:

*Và ở giữa bảy chân đèn bằng vàng có ai giống như...
Con Người, mặc áo dài đến bàn chân, và thắt đai bằng
vàng ngang ngực.*

*Đầu Người như—như...tóc Người trắng như lông
chiên,...trắng như tuyết; và mắt Người như...những ngọn
lửa;...*

¹⁸⁹ Bây giờ, chúng ta hãy dừng lại ở đó chỉ một phút, bởi vì chúng ta không thể để lại bức tranh đó ở đó giống như thế. Hãy nhìn những chân đèn này đang đứng ở đây bây giờ.Ồ, những chân đèn đó, như chúng ta sẽ tìm thấy một lát sau, tượng trưng cho Bảy Thời đại Hội thánh. Chúng tượng trưng cho Ê-phê-sô, Bê-găm, và xuống tới Phi-la-đen-phi, và trên Lao-đi-xê; Bảy Thời đại Hội thánh.

¹⁹⁰ Và mỗi một trong những chân đèn nhỏ này có một bình dầu nhỏ đặt ở đó, và dầu này cháy trên ngọn nến này. Bây giờ khi một ngọn nến được thấp sáng bởi ngọn lửa của Đức Chúa Trời, họ lấy

ngọn nến đó và thắp sáng ngọn nến khác, rồi đặt nó xuống; và thắp sáng cái khác; và cái này thắp sáng cái kia, cái kia thắp cái nọ, thắp cái khác, cho đến ngọn nến cuối cùng. Để ý, cùng một loại dầu.

¹⁹¹ Bây giờ, Bảy Thời đại Hội thánh này, bắt đầu với Ê-phê-sô, và Thi-a-ti-rơ, Bết-găm, và tiếp tục qua đó. Và Đức Thánh Linh, là Dầu của Đức Chúa Trời, đã giáng trên hội thánh lúc ban đầu, ở Ê-phê-sô, Hội thánh Ê-phê-sô, là hội thánh của ân điển. Anh em Báp-tít nên la lớn “a-men” ở đó. Và rồi trên hội thánh ân điển, mà ở Ê-phê-sô, và thư Ê-phê-sô đưa ra cho chúng ta biết, chúng ta là ai trước khi sáng thế. Nó đã rơi xuống ở đó, và họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

¹⁹² Nhưng hãy đợi một chút, anh em Báp-tít của tôi, họ đã tiếp nhận Nó như thế nào? Làm thế nào họ có được Nó? Bằng cách gia nhập giáo hội? Không bao giờ. Họ đã có được Nó bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Anh em nói, “Vâng, Anh Branham, đúng vậy.” Điều gì đã xảy ra với anh em khi Nó giáng trên anh em?

¹⁹³ Để ý, cũng chính Ngọn Lửa đã đốt dầu ở đó, ở Ê-phê-sô, đã đốt nó ở Thi-a-ti-rơ; cùng một Ngọn Lửa đã cháy ở đó, đã thiêu rụi nó ở Bết-găm; bị thiêu rụi qua, đến Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Cùng một Đức Thánh Linh, được thắp sáng bởi cùng một Đức Chúa Trời, bởi cùng một Lửa. Và Lửa đã giáng xuống vào lễ Ngũ tuần đã thắp sáng ngọn nến, Hội thánh, qua mọi thời đại, đến ngay bây giờ.

¹⁹⁴ Nhưng rắc rối của nó là, những người Báp-tít chúng ta, những người Giám Lý chúng ta, chúng ta đang trên đường trở lại trên *đây*, cố gắng lấy điều lịch sử nào đó, và ở đây Hội thánh đi xuống *đây*. Đúng thế. Đó là nơi chúng ta bị bỏ lại phía sau. Mọi giáo hội, khi nó bắt đầu, đã không có...

¹⁹⁵ Hãy nhìn Luther, trong cuộc cải chánh đầu tiên. Thật là một sự phục hưng, Luther. Nhìn xem, tôi có sách giáo khoa của ông ở nhà. Thật con người đó đã rúng động dưới quyền năng của Đức Chúa Trời! Thật ông đã tin vào sự chữa lành Thiêng liêng như thế nào, chính ông đã chấp nhận Nó; đã tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời, thậm chí rất nhiều, cho đến nỗi ông đã nói tiếng

lạ, Martin Luther. Điều đó hoàn toàn đúng. Martin Luther đã nói tiếng lạ.

¹⁹⁶ Và rồi thời đại tiếp theo đi xuống, John Wesley. John Wesley đã làm điều tương tự. Khi ông đang giảng, ông nói, “Những lời này mà chính tôi lảm bảm, không biết là gì?” Đúng vậy, nói tiếng lạ; tin vào sự chữa lành Thiên liêng. Và khi ông đến nước Mỹ, các giáo hội ở đây đã đối xử với ông giống như họ đối xử với những thánh quá máu ngày nay, họ đuổi ông ra ngoài, trong các giáo hội. Và họ đã rao giảng Phúc âm ở ngoài đó, và sắp mình dưới quyền phép của Đức Chúa Trời, cho đến khi họ nằm trên sàn nhà, suốt đêm.

¹⁹⁷ Và sách giáo khoa của chính John Wesley, mà tôi đã có ở nhà bây giờ, về nơi ông đang cưỡi ngựa ngày nọ, để cầu nguyện cho một người đàn bà bị đau, và con ngựa bị ngã và gãy chân. Và ông xuống ngựa, lấy một bình dầu và xúc dầu cho con ngựa, và cưỡi ngựa đi. Cũng Lửa ấy đang cháy ở đó.

¹⁹⁸ Nhưng anh em đã có một hình thức nghi thức của điều gì đó, và Đức Thánh Linh đang hành động. Đúng thế. Đúng vậy.

¹⁹⁹ Và trong giáo hội Giám Lý, “Họ có điều gì đó sai trật với họ,” bởi...sách của họ nói, “họ có những kẻ co giạt.” Và họ sẽ bắt đầu bước đi, và họ sẽ co giạt và nhảy nhót, và hành động như *thế*, trong những buổi nhóm lều trại của họ và các thứ, những người Giám Lý. Tại sao, thưa anh em, nếu John Wesley có thể sống lại ở đây, ông sẽ rất hổ thẹn về anh em, ông sẽ chối bỏ anh em; trừ khi ông cho anh em một trận roi Phúc âm tốt lành bằng Phúc âm mà ông đã rao giảng.

²⁰⁰ Tôi đã đứng cách đây không lâu, bên đền thờ, nơi họ thả những con chó săn ra, ngày đó khi ông đang giảng về sự—sự sanh ra mới, và vân vân, và điều đó. Và giáo hội cấp cao của nước Anh đã thả những con chó ra với ông. Và ông ấy nói, “Mặt trời sẽ không lặn trên đầu anh ba lần, cho đến khi anh yêu cầu tôi cầu nguyện cho người ấy.” Và người đó đã vậy; và chết. Đúng thế. Chắc chắn.

²⁰¹ Đó là những gì chúng ta cần ngày hôm nay. Chúng ta cần kiểu người Giám Lý đó. Chúng ta cần một tín đồ Báp-tít khác

giống như John Smith, người đã ở lại trong phòng và chịu đau đớn với Đức Chúa Trời, và cầu nguyện suốt đêm, theo cách như vậy, cho đến nỗi mắt ông bị sưng rất nặng, vào buổi sáng, vợ ông phải dẫn ông đến bàn, để ăn.

202 Ô, chúng ta làm gì ngày hôm nay? Đứng ngoài góc phố, với điều thuốc trên môi; và một chấp sự trong nhà thờ, và đi xuống và hành động; xem các chương trình truyền hình, và xem ti-vi suốt đêm; và tránh xa nhà thờ; hút thuốc, uống rượu, đánh bạc, chạy đua ngựa, và tự xưng mình là Báp-tít. Tất cả chuyện vô lý đó!

203 Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một sự phục hưng Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời sai đến, điển hình khác. A-men. Tôi không có ý nói...Tôi không cố làm cho anh em bị kích động. Tôi biết anh không hào hứng, nhưng, thưa anh em, đó là sự thật. Cố gắng để có được quan điểm với anh em. Đó là sự thật. Đó là những gì chúng ta cần. Được rồi.

204 Bây giờ, đó là Kinh Thánh. Đó là những gì Thánh Linh nói, đấy. “Những chân đèn.” Được rồi. Bây giờ câu thứ 13.

*Và ở giữa bảy chân đèn bằng vàng có ai giống như...
Con Người,...*

205 Gì vậy? Một người giống như Ngài. Ai là người này? Cô Dâu của Ngài. Một người giống như Ngài. Hãy xem nó như thế nào.

...mặc áo dài tới bàn chân,...

206 Sự thánh khiết của Chúa Jêsus Christ bao phủ Nàng. “Đã rửa sạch tội lỗi chúng ta bằng Huyết của Chính Ngài.” Được rồi.

...thắt đai ngang trên ngực (không phải đàn ông; đàn bà) với chiếc thắt đai bằng vàng. (Phúc âm nắm giữ quyền năng và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trên Thân thể Đấng Christ.)

207 Ô, thật là một bức tranh tuyệt đẹp mà chúng ta có ở đây đang được xem xét. Nhìn đây.

...xuống tới bàn chân, và thắt đai ngang trên ngực bằng vàng.

Đầu Ngài và tóc Ngài trắng như lông chiên,...trắng như tuyết (màu trắng nói về; sự công bình, thánh khiết); và đôi mắt Ngài...giống như những ngọn lửa; (Nhìn thẳng qua nó.)

208 Đừng cố che giấu Ngài. Ngài biết anh chị em là ai, anh chị em ở đâu, và anh chị em đã làm gì. Vâng, thưa quý vị. Ngài nhìn thấy mọi thứ. Ôi Đức Chúa Trời...

209 Chúng ta chỉ có vài phút nếu tôi đến với thời đại hội thánh khác này, nếu chúng ta có thể. Để ý.

Và bàn chân của Ngài giống như...đồng sáng...

210 *Đồng thau* luôn luôn là “sự phán xét,” anh em biết đấy; bàn thờ bằng đồng, và con rắn bằng đồng, và vân vân. Đồng thau nói về sự phán xét. Bàn chân của Ngài, lúc đó, Hội thánh của Chúa Jêsus Christ được đặt trên sự phán xét Thiêng liêng. Đấng Christ đang chết thay cho chúng ta, Đấng Công Bình đang trả giá cho sự phán xét của chúng ta ở trên đó, tại...trước Đức Chúa Trời, và đã chết ở đó như một tội nhân trên thập tự giá, và linh hồn của Ngài đã xuống địa ngục. Và Đức Chúa Trời, không để cho Đấng thánh của Ngài thấy sự hư nát, đã khiến Ngài sống lại vào ngày thứ ba, cho sự xưng công bình của chúng ta; Đấng ngồi bên tay phải Ngài bây giờ, một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta; mà sẽ trở lại trong cách giống như Ngài đã lên Thiên đàng, để tiếp nhận một Hội thánh vinh hiển mà chính Ngài đã sẵn sàng, được rửa sạch bằng Huyết và được sanh lại. Thật là một—thật là một khả tượng tuyệt vời. Amen. Được rồi. “Giống như đồng tốt,” hay, bây giờ hãy xem, “và Ngài...và...”

Và chân Ngài giống như...đồng sáng, như thể chúng đã được đốt trong lò lửa; (Đó là tất cả những thứ cặn bã đã được lấy ra.) và tiếng của Ngài...tiếng của nhiều dòng nước.

211 Hãy xem, đó là Hội thánh đang nói với Ngài bây giờ, *những dòng nước*. Khải huyền 17:15, nói, “Nước có nghĩa là sự dày đặc và các đám đông người.” Bây giờ, “tiếng của Ngài,” hay Bản thể này đang đứng đó trông giống như thế này, Đấng Christ trong Hội

thánh Ngài, như Nàng Dâu và Đấng Christ là Một, như chồng và vợ là một; Hội thánh và Đấng Christ được hun đúc cùng với một Người, cùng một Đức Thánh Linh.

212 Và những điều mà Đấng Christ đã làm, Hội thánh cũng làm. Anh em thấy điều đó không? Hội thánh đẹp đẽ đó ở đó trong sự thánh khiết, trong quyền năng, trong sự uy nghi, với những khái tượng, những dấu hiệu, những điều kỳ diệu. Mọi sự giống như Ngài đã làm, nó ở trên đất đây; dâng tất cả sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nói, “Ta không thể làm gì được ngoài việc Cha tỏ cho Ta thấy; nhưng Ngài đã tỏ cho Ta thấy, và nó đây rồi.” Và chúng ta đến, thấy đó, những điều này xảy ra.

213 Bây giờ, Đấng Christ, được hun đúc thành Một.

...và tiếng nói...của nhiều dòng nước...

Nhiều người, không chỉ một người; đó là toàn bộ Hội thánh, Bảy Hội thánh được hun đúc với nhau trong một Thân thể được chuộc lại vĩ đại của Chúa. Những người Giám Lý, những người Báp-tít, Trưởng Lão, tất cả những người được tái sinh với Đức Thánh Linh, nói với quyền năng của Đức Chúa Trời, đó là Thân thể. Đó là Thân thể.

Và Ngài có trong tay hữu của Ngài...

214 “Đúng.” Mọi thứ trong Kinh Thánh đều có ý nghĩa với nó, đây.

*...trong tay hữu Ngài có bảy ngôi sao (bây giờ Ngài—
Ngài là Vua): và từ miệng Ngài thò ra một thanh gươm
hai lưỡi sắc bén: và vẻ mặt của Ngài giống như mặt trời
đang chiếu sáng hết sức của nó.*

215 Bây giờ, “Một thanh gươm hai lưỡi ra từ miệng Ngài,” ra từ miệng của Đấng này đang đứng đó, Đấng Christ và Hội thánh như một.

216 “Trong tay Ngài, Ngài cầm bảy ngôi sao.” Và anh em sẽ thấy trong vài phút; Tôi muốn đến với điều đó, hãy để Kinh Thánh chỉ nói nó là gì. Đó là bảy mục sư truyền đạo, một mục sư cho mỗi thời đại của Bảy Thời đại Hội thánh này, xuất hiện, nắm giữ họ trong tay phải của Ngài. A-men. Ngài đấy. Có bảy thiên sứ, bảy sứ giả, mỗi người đến với hội thánh. Hiểu điều đó không?

217 Ở đó, Ngài đang đứng đó.

...và một thanh gươm hai lưỡi sắc bén đi ra từ miệng Ngài:...

Gươm hai lưỡi sắc bén là gì? Hê-bơ-rơ chương thứ 4, nói, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn, quyền năng hơn gươm hai lưỡi, thậm chí thấu vào đến tận xương tủy, và là Đấng Phân Biệt những ý tưởng của tâm trí.” Được rồi.

Và khi tôi nhìn thấy Ngài, tôi đã ngã vào...Tôi ngã dưới chân Ngài như chết. Và Người đặt tay phải lên tôi, nói... Đừng sợ; Ta là đấng trước hết và đấng sau cùng:

Ta là đấng sống, và đã chết; và, kia, Ta sống mãi mãi, A-men; và Ta có những chìa khóa của âm phủ và...sự chết. (Đó là Chúa Jêsus. Bây giờ hãy xem.)

Hãy viết những điều này mà người đã thấy, và những điều mà nay hiện có, và những điều này sẽ xảy ra sau này; (Được rồi.)

Và sự màu nhiệm của bảy ngôi sao mà người đã thấy trong tay hữu Ta, là...bàn tay, và bảy chân đèn bằng vàng. Bảy ngôi sao là bảy thiên sứ của bảy hội thánh:...

218 Ồ! Giữ điều đó. “Bảy thiên sứ là bảy mục sư truyền đạo của bảy hội thánh.” Có một hội thánh của người lãnh đạo Ê-phê-sô. Bây giờ nếu Đức Chúa Trời cho phép, và chúng ta sẽ tiếp tục với điều này, và không lấy *Dấu Hiệu Của Con Thú*, tôi có thể chỉ cho anh em mỗi người trong số họ, ngay cho đến thời đại cuối cùng này, cách nào—cách nào họ đã có; chỉ cho anh em thấy Hội thánh Phi-la-đen-phi, mà là những người Giám Lý, John Wesley; chỉ cho anh em thấy—Hội thánh Thi-a-ti-rơ, ngay sau Bẹt-găm; mà là Martin Luther, và tiếp tục đi xuống thời đại đó, và tỏ cho thấy mỗi người trong họ đến và mang sứ điệp, thiết lập sứ điệp trên trái đất.

219 Và ngay đến Sứ điệp cuối cùng, ngày hôm nay, đúng vậy, nơi Đức Chúa Trời đã sai một Thiên sứ đến từ Thiên đàng, một tôi tớ của Ngài đã chứng thực, và đã gởi một Sứ điệp đến cho mọi người. Đây sẽ không phải là một giáo hội. Nó sẽ không phải là một tổ chức trong những ngày sau rốt này. Bởi vì, Đức Chúa Trời

đã để tổ chức không có ích gì, và tất cả anh em đều ý thức về điều đó. Và chờ đợi cho đến khi chúng ta đi qua tối mai, về *Dấu Hiệu Của Con Thú*, và thấy hội thánh của anh em ở đâu, đây, và tổ chức của anh em.

Bây giờ hãy xem các giáo hội.

...và bảy chân đèn mà người đã thấy là bảy hội thánh.

(Họ là những hội thánh.)

²²⁰ Và *những ngôi sao*, mà, Ngài đang nắm giữ mỗi ngôi sao. Bây giờ hãy xem. Chúng ta có thể dừng lại một chút không? Tôi biết tôi còn khoảng mười hai phút để đi đến đây và tôi muốn đến với chương này ngay tại đây, và đọc nó qua, nếu không có gì khác. Tôi muốn đưa điều này đến với anh em. Một ngôi sao là mục sư truyền đạo, và một mục sư được xức dầu bằng Thánh Linh từ Trên cao.

²²¹ Anh em có nhận ra rằng anh em tượng trưng cho một ngôi sao trên Trời, và mỗi ngôi sao trên Trời tượng trưng cho anh em không? Anh em có biết Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham rằng dòng dõi của ông sẽ giống như những ngôi sao trên Trời không? Trước tiên họ là bụi đất, và rồi trong sự sống lại họ là những ngôi sao trên Trời, vô số. Anh em có nhận ra điều đó không?

²²² Anh em có biết Chúa Jêsus là Ngôi Sao Mai Sáng Chói, Ngôi Sao lớn nhất trong tất cả các ngôi sao trên Trời không? Ồ, Ha-lê-lu-gia! Khi tôi nghĩ về điều đó, linh hồn tôi nhảy nhót vì sự vui mừng. Ngài đây! Ở đó trong sự giống như Ngài, trong sự Hiện diện của Ngài, ngày nào đó chúng ta sẽ được ngồi, Ha-lê-lu-gia, khi những thứ thuộc về thế gian này đã qua đi.

²²³ Nhưng, hãy lắng nghe, lời Kinh Thánh khác đến với tôi. Đa-ni-ên đã nói...Khi Ngài phán, “Hãy đóng lại...”

²²⁴ Khi ông thấy Thiên sứ này giáng xuống, với một cái mống trên đầu Ngài; đặt một chân trên đất, và một chân trên biển; và giơ tay Ngài lên, và thề rằng Ngài sống mãi mãi. Khi bảy tiếng đó vang rền tiếng mình ra...Bảy tiếng Sấm vang ra tiếng của mình. Ngài phán, “Hãy niêm phong nó lại; không được biết cho đến ngày sau rốt.” Ngài phán, “Nhưng thì giờ sự mầu nhiệm này của

Đức Chúa Trời sẽ được trọn, khi những điều này sẽ được bày tỏ cho Hội thánh; và Ngài đã thề bởi đấng sống mãi mãi, rằng thời gian sẽ không còn nữa.”

225 Hãy lắng nghe những gì Ngài đã phán ở đó. Ngài phán, “Còn người hãy đi đường, hỡi Đa-ni-ên, hãy đóng Sách lại.” Hiểu không? “Vì người sẽ yên nghỉ, và người sẽ đứng vững trong những ngày sau rốt, trong sản nghiệp của người. Nhưng nhiều người dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ chiếu sáng như các ngôi sao mãi mãi đời đời.”

226 Anh em đây, “những ngôi sao,” bảy mục sư truyền đạo đó. Bảy mục sư truyền đạo, qua Bảy Thời đại Hội thánh, bao gồm hai ngàn năm.

227 Từ hai ngàn năm đầu tiên, sự hủy diệt tiền đại hồng thủy; hai ngàn năm thứ hai, sự đến lần thứ nhất của Đấng Christ; hai ngàn năm thứ ba, thứ sáu, là sự Đến lần thứ nhì của Đấng Christ; và Thiên hi niên, và sự kết thúc, sự yên nghỉ ngày thứ bảy.

228 “Hãy viết cho hội thánh...”Ồ, anh em sẽ chịu đựng với tôi chỉ vài phút nữa chứ? [Hội chúng nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ, tôi không muốn làm anh em mệt mỏi, nhưng tôi sẽ đọc nhanh ngay bây giờ. “Với thiên sứ...” Bây giờ hãy xem, Ngài đang nói điều này một cách trực tiếp bây giờ. Và chúng ta sẽ đi qua Bẹt-găm và lấy lần cuối cùng của nó sau đó...Tôi muốn nói, đến Lao-đi-xê, và rồi chúng ta sẽ kết thúc. Tối mai chúng ta sẽ bắt đầu từ đây, về *Dấu Hiệu Của Con Thú*.

Cho thiên sứ của hội thánh Ê-phê-sô...(Hội thánh đầu tiên.)

229 Bây giờ hãy xem, khi Chúa Jêsus đang đứng với đôi tay của Ngài giơ ra. Đây là một điều nhỏ tôi không muốn bỏ qua, với anh em. Hãy nghe nó. Hãy xem nó. Ngài đang đứng ở giữa, đó là chính giữa, của Bảy Chân đèn bằng Vàng.

230 Bây giờ, nếu tôi đang đứng ở đây, và những chân đèn cong lên xung quanh, ở đây một tay tôi là nơi tôi lấy nó ra, và ở đây là một dấu hiệu khác, trong dấu hiệu thập tự giá, vì chính qua thập tự giá đã mang đến Hội thánh.

²³¹ Ở đây Ngài đang đứng; và một cái móng trên đầu Ngài, như một giao ước. “Ta đã lập giao ước của Ta với Hội thánh, qua Áp-ra-ham, qua Dòng dõi của người, tất cả những người được gọi.”

²³² Anh em của tôi, đem nợ, tiếp nhận Đấng Christ, anh ấy nói, “Đừng bao giờ thúc ép tôi, Bill.” Nói, “Khi Đức Chúa Trời phán với tôi...”

Tôi nói, “Anh không thể đến cho đến khi Ngài gọi anh.”

²³³ “Không ai có thể đến với Ta, trừ phi Cha Ta gọi.” Người nào đó làm điều gì khác, kéo bạn lên, đó là người khác. Nhưng khi Đức Chúa Trời phán, anh em sẽ đến, đấy. Đúng vậy. Đứng ở đó... “Không ai có thể đến, nếu Cha Ta không kéo người đến.”

²³⁴ Ở đó Ngài đang đứng đó, “trông giống như ngọc bích và ngọc mã mã, đầu tiên và cuối cùng,” Bên-gia-min và Ru-bên, tất cả mười hai tộc trưởng. Và làm thế nào, Kinh Thánh, mọi thứ thật khớp đúng với nhau như thế, mọi thứ đều hoàn hảo! Để ý khi Ngài đang đứng đó, để nhìn xem bây giờ, hãy xem điều gì xảy ra. Ngài phán Ngài là “An-pha và Ô-mê-ga,” Ngài là “Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng. Ngài là Đấng Đã Có, và Đấng Hiện Có, và Sẽ Đến.” Ngài đã có trong tay hữu của Ngài, bây giờ, bảy ngôi sao.

²³⁵ Bây giờ ở đây Ngài đã khởi đầu tại Ê-phê-sô, và Ngài bắt đầu thấp sáng chân đèn. Ngài đã thấp sáng nó ở đó. Rồi thời đại kế tiếp, chúng ta thấy, thời đại hội thánh kế tiếp, nó bắt đầu lu mờ đi; thời đại hội thánh tiếp theo lu mờ đi nhiều hơn một chút; cho đến thời đại hội thánh thứ tư, một ngàn năm trăm năm của thời đại đen tối. Và khoảng 500, 1500, khoảng đó, trời bắt đầu quá tối cho đến khi họ đi lên, và nó gần như tắt ngấm.

²³⁶ Và, để ý, mỗi một trong những thời đại hội thánh đó, Ngài phán, “Các người đã không chối Danh Ta. Các người đã không chối Danh Ta. Các người đã không chối Danh Ta.” Nhưng khi Ngài đi ra phía bên kia của thời đại đen tối, phán rằng, “Người có một danh rằng người sống, và là chết.” Nó đã tổ chức. Nó đã lấy một cái tên giả khác.

²³⁷ Hãy xem, tối mai, anti-christ là gì. Hắn đã có một phép báp-têm giả, làm cho anh em tin rằng đó là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Hắn đã có một phép báp-têm bằng nước giả (Vàng,

thưa quý vị.), mà thậm chí không thuộc về Kinh Thánh. Hẳn có tất cả những thứ đó, chỉ đủ để giả mạo, để xảo quyệt và gian dối.

²³⁸ Hãy xem nó xuất hiện từ đâu. Ngay tại đó là nơi nó bắt đầu, ngay trong đó; đi ra ở phía bên này ở trên đây.

Rồi Ngài phán, “Người chỉ có một chút Ánh sáng,” Luther.

²³⁹ Rồi đến Wesley, và nó đã xảy ra như thế nào trong thời đại của ông. Nó bắt đầu sáng lên.

²⁴⁰ Rồi, từ giữa thời đại đó cho đến thời đại cuối cùng, Ngài đã đặt một cánh cửa rộng mở. Ngài đặt một cánh cửa rộng mở cho những ai muốn bước vào. Rồi Ngài phán, “Nó đi vào tình trạng hâm hấp.” Và Ngài phun nó ra từ miệng Ngài. Lấy đi những người còn sót lại, sự sống lại đến, và Ngài đã đem đi với nó. Đúng vậy.

²⁴¹ Ngài đây, đang đứng trong Bảy Chân đèn bằng Vàng. Bây giờ:

Hãy viết cho...hội thánh Ê-phê-sô; Những điều này... viết; Những điều này mà Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay hữu Ngài phán rằng, Ngài bước đi giữa bảy chân đèn bằng vàng;

²⁴² “Ta biết các công việc của người.” Hãy nhớ, anh em không bị quên.

Ta biết những công việc của người, và sự khó nhọc của người, và sự kiên nhẫn của người, và...người không thể chịu đựng được những kẻ ác...

²⁴³ Và chúng ta cứ đưa ra bất cứ điều gì xấu ác, và gọi nó là tôn giáo. “Ồ, ồ, họ đi...Chúng tôi đi nhà thờ. Chúng tôi tốt như những người còn lại.” Đi ngay về nhà, ở nhà vào tối thứ Tư và xem tivi, chính là hố sâu địa ngục. Đúng thế. Và đi ngay ra ngoài và lắng nghe buổi chiếu phim, tới bãi chiếu bóng. Trời quá nóng để đi xem buổi biểu diễn, thậm chí...đến nhà thờ; và thậm chí thầy giảng đóng cửa, qua suốt giữa mùa hè. Anh em nói, “Trời quá nóng không đi nhà thờ.” Không phải, quá nóng, để đi xuống địa ngục, thưa anh em. Anh em sẽ đi, một trong những ngày này, nơi mà trời nóng hơn thế. Tốt hơn anh nên lắng nghe.

²⁴⁴ Làm thế nào anh em có thể? Thưa anh em, anh em không thể làm cho một con chim bồ câu ăn thịt một con ngựa chết, nếu anh

em phải làm vậy. Nó không thể làm điều đó. Bản chất của nó khác hẳn. Chim bồ câu không có mặt. Nó không thể tiêu hóa thứ đó.

²⁴⁵ Và một người được sanh lại, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, không thể ăn những thứ đó. Nó không thể chịu đựng được điều đó. Nó mất trí. Nó không thể làm điều đó. Nó không thể.

²⁴⁶ Anh em biết điều đó. Những con chim cùng một bầy với nhau. Và, ngày nay, thế gian và giáo hội rất giống nhau, anh em... Họ nói chuyện giống nhau, họ uống rượu như nhau, họ hút thuốc như nhau, họ chải rửa giống nhau, họ ăn mặc giống nhau, họ hành động giống nhau. Và họ, anh em không thể nói người này với người kia, và tuy nhiên anh em được cho là được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh.

²⁴⁷ Điều đó thật mạnh mẽ, thưa anh em, nhưng, tôi nói với anh em, nó sẽ ban cho anh em Sự sống.

²⁴⁸ Có một người, lần nọ, đi đến một nhóm thầy giảng, nơi họ có một thần học viện, được gọi là trường tiên tri. Và một người trong họ nói, “Hãy đặt cái nồi lớn lên nào. Chúng ta sẽ có một bữa ăn tối.” Nói, “Ê-li sắp đến, một người thật sự có ơn gấp đôi phần.”

²⁴⁹ Vì vậy một trong những người đó đã đi ra ngoài để hái một ít—một ít hạt đậu, và kiếm được đầy vạt áo quả bầu xanh và đặt chúng vào trong nồi, và bắt đầu đun sôi lên.Ồ, họ bắt đầu ăn. Họ nói, “Có sự chết trong nồi.” Điều đó gần giống như một số trong những thần học viện này, cũng có thể nấu ăn. Đúng vậy. Nói, “Có sự chết trong nồi.”

²⁵⁰ Ê-li nói, “Chờ một chút, chúng ta lo liệu về việc đó.” Ông đi và lấy một nắm bột, và ném nó vào, vì vậy điều đó đã thay đổi mọi thứ. Bột, của lễ dâng bằng bột, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” cũng giống như vậy, đối với của lễ dâng bằng bột, và nó đã tạo nên sự khác biệt.

...không thể chịu đựng được họ là những kẻ ác: vì người đã thử những kẻ đã tự xưng rằng họ là những thầy giảng, hay là, những sứ đồ, và họ không phải, và thấy họ là những kẻ nói dối:

²⁵¹ Đó là những gì Ngài đã phán; Tôi chưa bao giờ nói điều đó. Tôi chỉ đang trích dẫn Ngài. Nhưng anh em biết Đức Chúa Trời

đòi hỏi điều gì không? Đức Chúa Trời đòi hỏi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nếu không thì anh em bị hư mất.

²⁵² Và một người đàn ông ở ngoài đây với một vài tấm bằng Tiến sĩ Thần Đạo, và bằng Tiến sĩ Luật, và bằng Tiến sĩ Triết, và bằng Cử nhân, và mọi thứ khác đăng sau điều đó, và đôi khi không biết gì về Đức Chúa Trời hơn là một người không có gì. Điều đó đúng. Thưa anh em, điều đó không có ý nghĩa gì cả. Nhưng cả thế giới nói, “Ồ, mục sư của chúng tôi là một Tiến sĩ Thần đạo.”Ồ, chao ôi. Điều đó không liên quan gì với Đức Chúa Trời hơn là—hơn là uống một ly nước; không nhiều lắm. Đúng vậy. Đức Chúa Trời không quan tâm có bao nhiêu bằng Tiến sĩ Triết học, hay Tiến sĩ Luật. Và—và anh em biết những gì Kinh Thánh gọi...Bây giờ, đây không phải là trò đùa, bởi vì tôi không tin vào việc nói với họ. Nhưng Kinh Thánh gọi D.D., “con chó chết.” Đó chính xác là những gì Kinh Thánh đã nói, “chó chết.” Được rồi, nói, “Chúng không thể sửa.” Vì vậy, thế thì, được rồi.

Và đã nhịn nhục, và đã có lòng kiên nhẫn, và vì cơ danh Ta...

²⁵³Ồ, tôi muốn nghiên ngẫm điều đó, vì vậy anh em sẽ hiểu được điều đó trong vài đêm, ý Chúa.

...đã lao khổ, và đã không mệt nhọc chút nào.

²⁵⁴ “Người ở lại đúng với Điều đó.” Được rồi. Để ý.

Tuy nhiên Ta có một số điều trách người...

²⁵⁵ Bây giờ, đây là chỗ tôi phải dừng lại bây giờ, trong một thời gian ngắn, cho đến khi tôi đưa điều này lên ngay đây để chúng ta có thể nắm bắt nó vào tối mai.

...có một vài điều trách người, bởi vì người đã lia bỏ lòng yêu mến ban đầu của mình.

²⁵⁶ Có chuyện gì với đền tạm? Một người nên có thể nói, khi anh em gặp một người, “Có phải kinh nghiệm Cơ-đốc nhân của anh, khi nào đó là người thân yêu nhất đối với anh?”

Anh em sẽ có thể nói, “Ngay bây giờ!”

²⁵⁷ “Ồ, kinh nghiệm tốt nhất của tôi là khi tôi lần đầu tiên nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, khi tôi đến.”

258 Rồi nói, “Ồ, anh ơi, anh đã sa ngã khỏi ân điển.” Đúng vậy. Nhìn kia.

...đã lia bỏ lòng kính mến ban đầu của mình.

Cho thấy rằng họ đã có điều gì đó lúc ban đầu, và đã rời bỏ nó.

259 “Không phải người mà bắt đầu; nhưng kẻ nào bền chí cho đến cùng, cũng sẽ được cứu.” “Không phải người...tất cả những người đó đều nói, ‘lạy Chúa, lạy Chúa,’ nhưng là người làm theo ý muốn của Cha Ta.”Ồ, hãy để tôi cứ để điều đó thấm thấu chỉ vài phút. Tôi đang nói nhanh tối nay, dù sao đi nữa, vì vậy chúng ta hãy để điều đó thấm sâu trong vài phút, đấy. “Kẻ nào làm theo ý muốn của Cha Ta.” “Kẻ nào bền lòng cho đến cuối cùng. Kẻ nào bền lòng!”

260 Nếu người nào đó nói, “Tôi tin anh ta, anh chàng đó, là một lão giả hình.”

261 “Ồ, nếu anh nghĩ thế về tôi, tôi sẽ rời khỏi nhà thờ. Tôi sẽ không liên quan gì với nó nữa.” Được rồi, thế đấy. Hiểu không? Cho thấy bạn được tạo ra từ điều gì. Thừa anh em, nếu nó là lúa mì lúc ban đầu, nó sẽ là lúa mì lúc cuối cùng. Anh em thật sự không bao giờ ở lại đây đủ lâu. Anh em không bao giờ làm cho sự việc đó đúng đắn. Đúng vậy.

Hãy nhớ lại người đã sa sút từ đâu,...

262 Hãy quay trở lại và nhớ khi anh em đã từng có kinh nghiệm mà anh em sẽ không muốn nói về bất cứ ai. Bất cứ điều gì sai trật trong hội thánh, anh em đã không ngồi trên bậc tam cấp của người hàng xóm của mình ở đó và nói về hội thánh, và nói về mọi người khác, bỏ đi và gia nhập giáo hội khác. Không, anh em ở lại ngay tại đó, kiên nhẫn và cầu nguyện điều đó, và Đức Chúa Trời đã giải quyết nó, đấy.

Hãy nhớ...người đã sa sút từ đâu, và ăn năn đi,...

263 Anh em biết “ăn năn” có nghĩa là gì, phải không?

...và làm những công việc ban đầu của người;...

264 Hãy quay trở lại và có được kinh nghiệm đầu tiên của mình. Hãy làm những điều anh em đã làm lúc ban đầu. “Hãy đi lên

bàn thờ và làm cho đúng đắn với Đức Chúa Trời,” nói cách khác. Đúng thế.

...hãy làm những công việc ban đầu của người; bằng chẳng vậy Ta sẽ đến cùng người, và Ta sẽ cất chân đèn người ra khỏi chỗ của người khỏi chỗ nó, nếu người không ăn năn.

265 Ừ-m, “Nếu người không ăn năn, người sẽ có một hội thánh tan vỡ, và tan rã thành từng mảnh, trừ phi người ăn năn.”

266 “Nhưng người có điều này...”Ồ, bây giờ chúng ta đến ở đây. Hãy giữ chặt. Hãy lắng nghe kỹ. Hãy giữ áo lễ giáo hội của anh em ngay bây giờ, và lấy dù của anh em xuống. Hãy lắng nghe. Vì...

Nhưng người có điều này là khá, rằng người ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta cũng ghét.

267 “Các người ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la.” Bây giờ hãy xem. Điều gì là “những việc làm” ở Ê-phê-sô, trong thời đại hội thánh kế tiếp, là một “giáo lý.” Chúng ta sẽ lấy điều đó, tối mai, “đảng Ni-cô-la.”

Và ai có tai, hãy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống, mà ở giữa pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

268 Bây giờ, câu tiếp theo, câu kế tiếp bắt đầu với Hội thánh Si-mi-ê-nơ.

269 Bây giờ, “Ni-cô-la,” đó là nơi chúng ta sẽ bắt đầu, tối mai, được lấy ra từ Khải huyền 13. Chức tế lễ Ni-cô-la, nó bắt đầu ngay tại đó ở Ê-phê-sô như thế nào. Và đó là chỗ mà thời đại hội thánh đó đã thất bại, trong ba trăm năm tồn tại của nó. Trước khi nó biến mất, đảng Ni-cô-la bắt đầu khởi đầu một giáo lý, một chức thầy tế lễ của các anh em.

270 Và rồi, đầu tiên, nó đến từ Ni-cô-la, là một trong những—những sứ...một trong những...và ông...Trong Công vụ chương 6, tôi tin, và câu thứ 5, nơi ông đã đi và chọn ra những chấp sự. Và họ đã lấy người này, mà là Ni-cô-la ở đó, và bắt đầu từ đó và gọi nó là đảng Ni-cô-la, và bắt đầu tổ chức một chức tế lễ. Và từ đó nó trở thành một “việc làm,” những gì họ đang làm, nói những điều này trên sự xưng tội, và vân vân. Và rồi nó trở thành một

“giáo lý” ở đây, và đi vào Ba-by-lôn. Và đã kết thúc ở dưới đây, vào thời điểm cuối cùng, với tất cả Cơ-đốc giáo quần quanh nó; chỉ là một ít dân sót lại được cứu ra khỏi nó. Hãy xem và thấy nó là gì, tối mai, nếu Đức Chúa Trời muốn.

271 Ô, người anh em yêu dấu của tôi, người chị yêu dấu của tôi, để Ngài có thể giữ cho anh chị em khỏi sa ngã, để Ngài là Đấng có thể giữ lòng anh chị em trong ân điển, cầu xin Ngài tuôn đổ những ơn phước của Ngài trên anh chị em. Xin cho anh chị em không bao giờ quên rằng chúng ta đang sống trong những ngày cuối cùng của thời đại hội thánh cuối cùng, nơi mà nó được tiên đoán là một thời đại hội thánh hăm hăm, chỉ nửa vơi về Nó. Và ngừng việc thiếu nhiệt tâm. Hãy thực sự đến với Đấng Christ, với cả tấm lòng.

272 Tôi không bảo anh chị em gia nhập giáo hội nào. Điều đó không có...Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ hỏi anh em điều đó trong sự Phán xét. Không, thưa quý vị. Ngài không quan tâm quý vị thuộc giáo hội gì.

273 Ngài muốn có *anh chị em*; đó là một cá nhân. Và anh chị em phải được sanh lại và nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nếu không thì anh chị em chết. Hiểu không? Anh chị em chỉ đang chơi đùa với hội thánh, anh chị em chỉ đang giả mạo, cho đến khi anh chị em thực sự có kinh nghiệm về việc được sinh lại.

274 Và ở đó, Ngài đã đứng đó, và Bảy Chân đèn bằng Vàng, qua Bảy Thời đại Hội thánh, và cùng một Đức Thánh Linh đã thấp sáng Hội thánh ở đó, cũng thấp sáng Nó trên đây.

275 Bây giờ, có những kẻ giả mạo trong hội thánh đó, và đây là những người Ni-cô-la ở đó, và tất cả qua mọi thời đại hội thánh, những kẻ giả mạo, cho đến khi nó đi xuống ở đây cho đến khi nó chỉ trở nên một tập đoàn to lớn của tổ chức. Và Đức Chúa Trời đã văng toàn bộ ra ngoài, và đưa một dân còn lại đến với sự Vinh hiển.

276 Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em. Điều này thì hơi thô, thưa các bạn, nhưng nó có ích. Nó sẽ giúp anh chị em và giữ cho anh chị em khỏi sự sa ngã. Bây giờ, đừng đi loanh quanh, nói, “Anh Branham đã ném đá hội thánh của tôi.” Nó không có

ý nghĩa dành cho bất cứ giáo hội nào. Nó chỉ có ý nghĩa với anh em, như một cá nhân. Tôi không...

²⁷⁷ Nếu anh em thuộc về giáo hội Báp-tít, thì anh em là một người Báp-tít đầy dẫy Đức Thánh Linh thực sự. Nếu anh em thuộc về giáo hội Giám Lý, hãy là một người Giám Lý đầy dẫy Đức Thánh Linh thực sự, bất kể là gì đi nữa. Và anh chị em sẽ không mắc nợ; anh chị em sẽ là một sự tin cậy đối với bất kỳ hội thánh nào, hay bất cứ vùng lân cận nào, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em bây giờ, trong khi chúng ta đứng, nếu anh chị em muốn.

²⁷⁸ Lạy Chủ Sự Sống Kính Yêu, sau khi đọc Lời Ngài, chúng con đứng trong sự kính sợ. Nhận ra rằng ngày nào đó bài đọc này tối nay sẽ...Chúng con sẽ nghe Nó trên băng ghi âm, như đã có, vào Ngày Phán xét. Chúng con sẽ làm gì về điều đó? Thấy rằng chúng con đang sống trong thời đại cuối cùng này, bóng tối ở khắp mọi nơi, thật là một thời giờ kinh khủng. Thấy sự Đến của Chúa, những dấu hiệu xuất hiện, “những con sóng lớn thủy triều cuộn trào; lòng người thất kinh, sợ hãi; bối rối về thời gian; nổi thống khổ giữa các dân.”

²⁷⁹ Nhiều người nói, “Ồ, tôi đã nghe điều đó trong nhiều năm.” Nhưng Kinh Thánh chẳng nói họ sẽ nói rằng, “Không có sự khác biệt nào về thời gian hơn là khi tổ phụ chúng ta còn ngủ”? Không biết rằng chúng con đang ở ngay ngưỡng cửa. Ngài có thể đến trước buổi sáng.

²⁸⁰ Và, Cha ôi, chúng con biết, ngày nào hay giờ nào, rằng những sợi chỉ sự sống nhỏ bé dễ gãy này mà chúng con đang bước đi sẽ đứt ra từ bên dưới chúng con. Những linh hồn tội nghiệp của chúng con sẽ treo lơ lửng trên cao trên cái cân, trên Lời Đức Chúa Trời, và thái độ của chúng con về những gì chúng con đã nghe và đọc.

²⁸¹ Chúng con cần dừng lại, Chúa ôi, ngay bây giờ và kiểm tra lại chính mình. Và trong khi những người nam và người nữ, những chàng trai hay cô gái, đứng ở đây trong cử tọa nhỏ bé này, tối nay, khỏe mạnh và nghe rõ, xin cho họ suy nghĩ sâu sắc ngay

bây giờ. Và nếu họ chưa được sanh lại, xin cho họ có mục đích trong lòng ngay bây giờ, “Con sẽ không bao giờ ăn hay uống cho đến khi Ngài đổ đầy ma-na mà Ngài đã đổ đầy cho họ vào Ngày lễ Ngũ tuần. Cho đến khi thế gian trở nên chết đi, và mọi thứ chỉ là thứ yếu ngoài Ngài, lạy Chúa của Con, và tình yêu dành cho mọi thứ khác sẽ phai nhạt. Nhưng xin lấy đi tất cả tình yêu của thế gian khỏi con, và để con từ ngày này được hoàn toàn thuộc về Ngài.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁸² Xin ở với dân sự khi họ đi về nhà của họ. Xin nhớ đến những người có nhu cầu, Ôi Chúa, những người nghèo trong xứ chúng con, những người nghèo về tâm linh, những người mà đang đói khát.

²⁸³ Lạy Chúa, xin đẩy lên những mục sư truyền đạo, ở mọi nơi. Xin đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh, và sai họ đi ra, rao giảng, Chúa ôi, như những thanh củi đang cháy. Chúng con không biết giờ nào...Chúng con chỉ đi qua cách này một lần. Chúng con chỉ là con người chết một lần, và tạ ơn Đức Chúa Trời vì điều đó. Nhưng, đời sau, chúng con sẽ không rao giảng Phúc âm trong đời sau; nhưng chúng con sẽ vui mừng trong Phúc âm, với những người thuộc các thời đại đã tin nhận Nó; với Chủ Tướng, Đức Chúa Jêsus của chúng con Đấng xứng đáng hết thảy, và mọi sự ca ngợi dành cho Ngài đời đời mãi mãi. A-men.

²⁸⁴ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy quay lại và bắt tay với nhau, trong khi chúng ta hát *Phước Thay Mới Dây Kết Thân*, nếu anh em muốn.

Phước thay mới dây kết thân
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Trong mối tương giao bởi tâm trí
 Giống như trên miền Thiên thành.

Trước Ngai của Cha chúng ta,

²⁸⁵ Bây giờ, hãy bắt tay với nhau. Chỉ còn mười phút nữa, thời gian, cho những ngọn đèn bây giờ đang bật sáng. Tất cả anh chị em hãy bắt tay, về nhà, vui mừng, và trở lại vào tối mai. Chính xác, vào lúc bảy giờ ba mươi, chúng ta sẽ bắt đầu buổi nhóm, ý Chúa. Thật tuyệt vời...?...

BẢY THỜI ĐẠI HỘI THÁNH VIE54-0512

(The Seven Church Ages)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 12 tháng Năm, năm 1954, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org